

தமிழ்நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை 325
உரிமைகள் ஆவண திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1972)

1972 ஆகஸ்ட் 25]

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.
சட்ட முன்வடிவு, பிரிவுவாரியாக, ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 5 வரை, மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறை
வேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, நெடுந்தலைப்பு, முகப்புரை ஆகியவை, மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்
பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே,

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, “சட்டப் பேரவை
யால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள்
குத்தகை உரிமைகள் ஆவண திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 35/1972) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்
மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி—

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு
வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் ஆவண திருத்த சட்ட முன்
வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1972) நிறைவேற்றப்பட
வேண்டும்.”

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(3) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (மூன்றாம் எண்) சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 41/1972).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, “சட்டப் பேரவை
யால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (மூன்றாம்
எண்) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 41/1972)
பரிந்துரைகள் செய்வதற்காக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”
என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் : முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு
நிதி ஒதுக்க (மூன்றாம் எண்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்
வடிவு எண் 41/1972) பரிந்துரைகள் செய்வதற்காக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்
கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

[1972 ஆகஸ்ட் 25]

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: துணைத் தலைவரவர்களே, அன்றைக்குப் பேசும் போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு குறைந்தபட்ச ஓய்வு ஊதியம்பற்றிக் கொண்டுவந்தேன். நல்ல முடிவு எடுப்பதாக அவர் களுடைய உரையில் திட்டவட்டமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். சந்தேகத்திற்கே இடமில்லை. குறைந்த பட்ச ஓய்வு ஊதியம் 40 ரூபாயாக உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. அத்தோடு அக் விலைப் படி ஐந்து ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 45 ரூபாய்க்குக் குறைந்த பட்ச ஓய்வு ஊதியம் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று வாதாடினேன் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குறைந்தபட்ச ஓய்வு ஊதியத்தை உயர்த்துமாறு நான் கேட்கவில்லை.

அத்துடன் ஒரு அவசரமான நிலைமையை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது அரசானது பெருமனதுடன் வேலையில்லாத ஆசிரியர்களுக்கு 'அப்ரெண்டிஸ் டிச்சர்ஸ்' திட்டத்தை ஏற்படுத்தி ஆபிரக்கனக்கான செகண்டரி கிரேடு, பி.டி. அசிஸ்டெண்டுகளுக்கு 'அப்ரெண்டிஸ்' ஆசிரியர்களாக வேலை வாய்ப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டமானது 1972 அக்டோபரில் முடிவடைகிறது. இப்போதே அதைக் கவனித்து அவர்கள் எல்லோருக்கும் பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டும். இரண்டு ஆண்டுகள் அப்ரெண்டிஸ் ஆசிரியர்களாக வேலை பார்த்தவர்கள், சாதாரண ஆசிரியர்களுடைய ஊதியத்தை விட மிகக் குறைவாக வாங்கிக்கொண்டிருந்த அப்ரெண்டிஸ் ஆசிரியர்கள் எல்லோரையும் உயர்த்த உடனடியாக அரசு ஆணையிட்டாலொழிய, இரண்டு மாதத்துக்குள், செப்டம்பர் மாதம் ஒன்று தான் நடுவில் இருக்கிறது— அக்டோபரில் அந்த வேலை கூட இல்லாமல் போகும் அபாயம் எதிர் நோக்கியிருக்கிறது என்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் துணை மதிப்பீட்டின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, இந்தத் துணை மதிப்பீடு தமிழகம் முழுவதும் கவர்ச்சியால் இழுக்கப் பெறும் அளவுக்கு ஒரு நபர் குழுவின் ஊதிய உயர்வுத் திட்டத்தின் கீழ் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் பலவகையான ஊதிய உயர்வுகளை அளித்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் ஓய்வூதியத்தையும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே பல்வேறு வகையான ஊழியர்களுக்கு உயர்வளித்திருப்பது கூண்டு நன்றியையும் பாராட்டையும் கூறிக்கொள்கிறேன். அதை விட பாராட்டுக்குரிய ஒன்று, துணை மதிப்பீட்டைப் பிரேரேபித்துப் பேசும்போது முதல்வர் அவர்கள் மிக அழகாகவும், உறுதியாகவும், அதே நேரத்தில் உருக்கமாகவும் மிக அருமையானதொரு உரை நிகழ்த்தினார்கள். அந்த உரை தமிழ்நாடு முழுவதும் அச்சிட்டுப் பரப்பப்பட வேண்டிய உரை. கீழ் மட்டத்திலிருந்து ஊதிய

1972 ஆகஸ்ட் 25] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

உயர்வு அளிப்பதன் நிமித்தம் எல்லா வகை வரிகளையும் ஊதிய உயர்வுக்கே அளிக்க முடியுமா என்று அருமையாக உருக்கமாகக் கேட்டார்கள். அந்த உரைக்கு நன்றியையும் பாராட்டையும் தெரிவித்துக்கொண்டு ஊதிய உயர்வு பற்றி ஒரு நபர் குழு உறுப்பினர் பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கும் தீர்வு கண்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இருந்தாலும் சில பிரச்சனைகள் அவரால் ஆய்வு செய்யப் பெறாமலிருந்தால் அன்பு கூர்ந்து முதல்வர் அவர்கள் அனுதாபத்துடன் கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் தலைமை]

நாடு விடுதலை பெற்ற பின் கிராமப் புற வளர்ச்சியை ஊர்நல உதவியாளர்கள்—கிராம சேவக்குகள்—இடத்தில் ஒப்படைத்திருக்கிறோம். நாடு முழுவதும் 4,000-க்கும் மேற்பட்ட கிராம-ஊர்நல உதவியாளர்கள் அரசாங்கத்தின் பல்வேறு நவீன திட்டங்களுக்கு அடித்தளமாக, தூண்களாக இருக்கிறார்கள். 15 ஆண்டுகள், 20 ஆண்டுகள், 10 ஆண்டுகள் வேலை பார்த்தும் ஊதிய உயர்வோ, மேல் வாய்ப்போ இல்லாமல் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தொடர்ந்து சொல்லி வருகிறார்கள். அவர்களுடைய இந்தப் பிரச்சனையை முதல்வர் அவர்கள் அன்பு கூர்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக அவர்களுடைய குறை, விவசாயத் துறையில் “ஃபீல்ட்மேன்” ஆக பயிற்சியாளராக ஒரு ஆண்டு பயிற்சி பெற்றும் கூட, அவர்கள் விவசாய விரிவாக்க அலுவலராக உயர்த்தப்படுகிறார். அதே கிராமசேவக் அலுவல் பார்க்கும்போது ஒரு ஆண்டு பயிற்சி இருந்தும் விவசாயத் துறையில் உயர்வு பெற முடியாமல் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்தத் திட்டத்தை மாநில அரசு கருத்தாங்கிலும், ஐதராபாத்தில் கூடிய கருத்தாங்கிலும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. கிராம வளர்ச்சியானது நம் மாநில அரசின் கீழ் இருக்கும் முக்கியமான திட்டமாக இருப்பதாலும், மக்கள் வாழ்க்கையையும் வாய்ப்பையும் உயர்த்தும் பணியில் அவர்களுக்கு ஈடுபாடு மிக அதிகமாக இருப்பதாலும், அவர்களுடைய குறைகளை ஆராய வேண்டும் என்று பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அண்மையில் இந்த அரசாங்கத்தின் மாறுதல் உத்தரவுகள் வந்தன. ஒரு கிராமப் பணியாளர் முன்னர் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனில் 5 கிராமம் சுற்றி வேலை பார்த்தால், ஒரு நிரந்தரப் பயணப்படி கொடுக்கப்பட்டது. இப்போது அவர்கள் வேலை அளவை 10 கிராமமாக விஸ்தரித்திருக்கிறார்கள். பழைய பயணப்படி தான் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதால் அதை அரசு மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1972 ஆகஸ்ட் 25]

அதே போல், அறநிலைய இலாகாவின் ஊழியர்களில் அரசாங்கத்தில் நேரடியாக வேலைபார்க்கும் உறுப்பினர் ஒரு பகுதி இருக்கிறார்கள்; மறைமுகமாக அரசுத் துணை நிறுவனங்களில் வேலைபார்க்கும் ஊழியர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஊதிய உயர்விலும் அரசு அக்கறை செலுத்தி, முதல்வர் அவர்கள் அறிவிக்கும்போது, ஆலயங்களில் வேலை பார்க்கும் மொத்த ஊழியர்களின், பல்வேறு ஊழியர்களின் ஊதிய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதை ஆய்வு செய்ய ஒரு குழு நியமித்து, அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தவும் அக்கறை செலுத்த வேண்டும். வங்கி ஊழியர்கள், அரசு ஊழியர்கள் போராடிப் பெறுகிறார்கள். ஆனால் பெருங்கோயில்களில் தேவாரம் பாடுகிறவர்கள் இன்றும் கூட 200 ரூபாய் சம்பளமில்லாமல் அவதிப்பட்டுக்கொண்டு அவர்கள் ஊதியம் உயர்த்தப்படாமல் இருக்கிறார்கள். மிக மோசமான சம்பளம் பெறும் ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அரசு, அற நிலைய அமைச்சர் மூலமாக ஒரு குழு நியமித்து திருக்கோயில் ஊழியர்கள் வேலை வாய்ப்பு, ஊதியம் குறித்து எப்படி இருக்கிறது என்று ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இப்படி ஊதிய உயர்வு கொடுத்துக் கொண்டே போகாமல்—அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள் 34 கோடி வழங்கியிருக்கிறோம் என்று—சில மேலை நாட்டு அரசுகளில் விலைவாசி ஏற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு நியாயவிலையில் சாமான் களை வழங்க ஒருக்கால் முடியாமற்போனால், விலைவாசி ஏற்றத்தை அரசே ஈடு செய்வது வழக்கமாக வைத்திருக்கிறார்கள்; அந்த வழக்கத்தை அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அரசு கஜானாவிலிருந்து ஈடு செய்து கொடுப்பதை, முதல்வர் அவர்கள் நியாக விலை அரிசி வழங்கும் திட்டத்தை நினைவுபடுத்தினார். மீண்டும் அறநிலைய, பெருங்கோயில் ஊழியர், கிராமப் பணியாளர் பிரச்சனைகளைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அவர்கள் இப்போது திருப்தியாக இல்லை, சிலர் பெற்ற வரை திருப்தியாக இருக்கிறது—அவர்கள் பிரச்சனைகளை அரசு பரிசுடன் ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத் திட்டத்தை வரவேற்று நான் முடிக்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதா மீது குறிப்பாகப் பேசுவதற்கு ஒன்றுமில்லை; என்றாலும் கூட ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி பேசுவதற்கான வாய்ப்பை இதிலே எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய தமிழகத்திலுள்ள சுற்றுலா வளர்ச்சி பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற இச் சந்தர்ப்பத்தை எடுத்துக் கொள்கிறேன். சுற்றுலா அமைச்சர் அவர்கள் கூட இங்கே இருந்தார்கள். சுற்றுமுன்தான் சென்று விட்டார்கள். இருந்தாலும் கூட நான் கூறும் விஷயங்களை முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

சுற்றுலா வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரை அகில இந்திய ரீதியில் ஒரு கழகமும், மாநில அரசினுடைய சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகமும் செயல்படுவது எல்லோரும் அறிந்த ஒன்றாகும். அண்மையிலே மாநில அளவில் நாம் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் ஒன்றை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். இதற்கு முன்னால் மாநில அரசின் ஒரு இலாக்காவாக சுற்றுலா வளர்ச்சி இருந்துவந்தது. இன்னும் ஒரு கழகமாக இயங்கும் அதற்கு ஒரு தலைவரையும் ஒரு நிர்வாக இயக்குநரையும் நியமித்திருக்கிறோம். சுற்றுலா வளர்ச்சி குறித்து இப்பொழுது இரண்டு கழகங்கள் இந்திய நாட்டில் தங்கள் பணிகளைப் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. நமது நாட்டை சாதாரணமாக ஏழை நாடு என்று சொல்வது வழக்கம். வெளிநாட்டிலிருந்து வருகிறவர்கள் மிகக்குறைந்த செலவில் இங்கு வந்து சுற்றிப் பார்க்கலாம் என்ற அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் உலகிலேயே ஒரு நாட்டைச் சுற்றிப் பார்க்க அதிகச் செலவு ஆகுமானால் அது இந்திய நாடாகத் தான் இருக்குமென்று கருதுகிறேன். ஆம்ஸ்டர்டாமிலிருந்து சிலோன் வரை விமானத்தில் வந்து சுற்றிப்பார்க்கும் செலவு ரூ. 2,800 ஆகிறது. வெளிநாட்டினர் இலங்கையில் 15 நாள் விடுதியில் தங்கி, உணவு, உறையுள், சுற்றிப் பார்த்தல் இவ்வளவும் செய்து 2,800 ரூபாயில் திரும்பிப் போய்விடக்கூடும். ஆனால் அகில இந்திய சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் கட்டியிருக்கும் விடுதிகளைப் பார்க்கும்போது கிட்டத்தட்ட 4, 5 விடுதி கட்டியிருக்கிறார்கள், டில்லியில் அசோகா ஓட்டல், அக்பர் ஓட்டல், லோடி ஓட்டல், பெங்களுரில் அசோகா ஓட்டல் இப்படி பெரிய விடுதிகள் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்திலும் பல விடுதிகள் கட்டியிருக்கிறோம். மத்திய அரசின் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தாலே கட்டப் பட்டிருக்கின்ற விடுதிகளையும் ஓட்டல்களையும் பார்க்கிறபோது ஒருவருக்குக் கிட்டத்தட்ட ஒரு நாளைக்கு 150 ரூபாய், இருவர் 250 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. யாராவது ஒரு வெளிநாட்டார் வந்தால், எவ்வளவு விரைவாகவும், எவ்வளவு அதிகமாகவும் அவருடைய பணத்தை நாம் கவர முடியும் என்பதே நம்முடைய சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகங்களின் குறிக் கோளாக இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். இந்த நிலைமை இப்படியே நீடித்துக் கொண்டு போனால் வெளிநாட்டிலிருந்து யாரும் நாட்டுக்கு . . .

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சுற்றுலா விற்காகக் கட்டப்பட்டிருக்கிற ஹோட்டல்கள், டில்லி அசோகா ஹோட்டலிலிருந்து, பெங்களுரில் இருக்கிற அசோகா ஹோட்டல்வரை, இந்திய சர்க்காரால் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளிலே உள்ள வாடகை நிர்ணயம்,

[திரு. க. இராசாராம்]

[1972 ஆகஸ்ட் 25]

வெளிநாடுகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது குறைவுதான் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் 200 ரூபாய் என்பது நமக்கு வேண்டுமானால் பெரிதாக இருக்குமே ஒழிய, அது 20 டாலர் தான் அந்த ஊரிலே 20 ரூபாய் அளவுதான். நம்முடைய நாட்டிலே அவர்களுடைய வசதிக்காகக் கட்டப் பட்டிருக்கிறது. மிக எளிய முறையிலே, ஒரு டாலர் செலவில் இருப்பதற்குக் கூட வசதி இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற சுற்றுலா மாளிகைகளில், ஒரு டாலர் அதாவது 10 ரூபாய் கொடுத்தால் ஒரு ஆள் தங்கலாம். மொசாய்க் இருக்கிறது, 'பெட்' இருக்கிறது, 'பேன்' இருக்கிறது, ஏர்-கண்டிஷன் தான் கிடையாது. ஆகவே நம்முடைய தமிழகத்தில் இருக்கிற நிலைமைகள் மிகச் சலபமாக இருக்கின்றன. அதிலே வெளி நாட்டுக்கும், நம்முடைய நாட்டுக்கும் இருக்கிற வித்தியாசம் என்னவென்று சொன்னால், டெல்லியிலிருந்து சென்னை வரைக்கும் 1,500 மைல் நீளம். இந்த 1,500 மைலில் 'கான்டினன்ட்' பூராவும் அடங்கிவிடுகிறது. இரண்டுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் இதுதான். ஆகவே இது ஒன்றும் அதிகச் செலவில்லை. இந்தியா பூராவும் பார்க்க வேண்டும். ஒரு உபகண்டத்தைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு வரவேண்டும். இந்தியா ஒரு சிறிய நாடு என்று வரக்கூடாது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நாட்டிலே உள்ள விடுதிகளுக்கு வாடகை குறைவு என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் வெளிநாடுகள் எல்லாம் சென்று வந்த வர்கள். நானும் சில வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வந்திருக்கிறேன். வெளிநாடு களுக்குச் சென்றிருந்தபோது, டோக்கியோ நகரிலும் தங்கியிருக்கிறேன். டோக்கியோ நகரத்திலே உள்ள சிறந்த ஹோட்டலான 'டை ஈச்சி' ஹோட்டலில் உள்ள வாடகை, அசோகா ஹோட்டலில் உள்ள வாடகையில் 50 சதவிகிதம் தான். டோக்கியோ நகரில் உள்ள மிகப் பெரிய ஹோட்டலாக இருக்கக் கூடிய

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, அசோகா ஹோட்டலுக்கும், டோக்கியோ நகரத்திலுள்ள ஹோட்டலுக்கும் 'கம்பேரிசன்' பண்ண வேண்டுமென்றால், நீங்கள் டோக்கியோவில் உள்ள 'ஹில்டன்' ஹோட்டலைக் 'கம்பேர்' பண்ண வேண்டும். 'ஹில்டன்'-ல் 200 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வாடகை கிடையாது. இங்கே இருக்கிற 'வுட்லண்ட்ஸ்' ஹோட்ட லையும், டோக்கியோவில் இருக்கிற 'டைஈச்சி' ஹோட்டலையும் 'கம்பேர்' பண்ணிச் சொல்வது சரியல்ல.

1972 ஆகஸ்டு 25]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, வெளிநாடு களிலிருந்து வருகிறவர்கள் 'இல்டன்' ஹோட்டலிலே தங்குகிற அளவிலேதான் வருகிறார்கள் என்று நினைப்பது தவறு என்பதற்காகவே இதை ஆரம்பித்தேன். ஏன் என்றால், வெளிநாடுகளிலிருந்து வருபவர்கள் அவ்வளவு பேரும் 'ஹில்டன்' ஹோட்டலில் தங்கக்கூடிய அளவுக்கு பணவசதி உள்ளவர்கள் என்ற நினைப்பில்தான் நாம் ஹோட்டலைக் கட்டியிருக்கிறோம். ஆனால் வெளி நாடுகளில் கட்டியிருப்பவர்கள், அவரவர்கள் பைக்குத் தகுந்தமாதிரி ஹோட்டலைக் கட்டிவைத்திருக்கிறார்கள். அகில இந்திய சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தாலே கட்டப்பட்டதை நான் சொன்னேன். நம்முடைய அரசாலே கட்டப்பட்ட நம்முடைய 'டிராவலர்ஸ் பங்க்ளா' விலே வெளிநாட்டிலிருந்து வருபவர்கள் ஒரு ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு, ரூமிலே கூட தங்காமல், குளித்து விட்டு, வந்தக் காரிலேயே திரும்பிப்போகிறார்கள் என்பது எனக்குத்தெரியும். நான் ஏதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால், வெளிநாடுகளிலிருந்து வருபவர்கள் அதுமாதிரி அறைகளிலே கூட தங்காமல், காரிலேயே தங்கிவிட்டுப் போகக்கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காகவே, எனவே, வெளிநாட்டுக்காரர்கள் எல்லோரும் 'ஹில்டன்' ஹோட்டலில் தங்கக்கூடிய வசதி உடையவர்கள் என்று, நம்முடைய மாநில அரசின் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகமும், அது மாதிரி ஒரு ஹோட்டலைக் கட்ட விரும்புவது அவ்வளவு தூரம் சரியானதல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும். கட்டவேண்டுமென்றால், எல்லாருடைய செலவுக்கும் தகுந்தமாதிரி, பல்வேறு விதமான விடுதிகளைக் கட்டுவது நல்லது என்பதற்காகத்தான் சொல்ல வந்தேன். வெளிநாடுகளில் எல்லாம் அப்படித்தான் நடைபெறுகிறது. இப்போது, நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகமும் ஒரு பெரிய ஹோட்டலைக் கட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகளை நடத்திக் கொண்டிருப்பதை நான் பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். மஹாபலிபுரத்தில் 100 அறைகள் கொண்ட, ஒரு விடுதியைக் கட்டுவதற்காக நாம் பார்க்கிறோம். பெங்களூர் நகரிலே மத்திய வளர்ச்சிக் கழகம், அவர்களுடைய அசோகர் ஹோட்டலை கட்டியிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட, 80, 100 அறைகள் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது நாம் மஹாபலிபுரத்தில் கட்ட இருக்கிற விடுதி எந்த அளவுக்கு இருக்கும் என்பதும், அதாவது இல்டன் ஹோட்டல் மாதிரி கட்டப் போகிறோமா அல்லது எப்படி அமைச்சர் அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதும் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, மஹாபலிபுரத்தில் கட்டப்பட எண்ணியிருக்கிற ஹோட்டல் எப்படிப்பட்டது என்று சொன்னால், பிரான்சிலே இருக்கிற மக்கள், கடற்கரை ஓரங்களில் வந்து தங்கி, கடல்

[திரு. க. இராசாராம்]

[1972 ஆகஸ்ட் 25]

மண்ணிலே படுத்து உறங்கவும், தங்களுடைய தோலைப் பக்குவப்படுத்திக் கொள்ளவும், கடலிலே குளிக்கவும், 'ஸ்கின் டானிங்' என்று சொல்கிறார்களே அவை எல்லாம் செய்வதற்கு ஏற்ற முறையில் இருக்கும். 'ஏர் பிரான்ஸ்' னுடைய நிர்வாகி—'வினோ' என்ற ஒரு நிர்வாகியைச் சந்தித்துப் பேசிய நேரத்தில், இப்படிப்பட்ட ஒரு 'காம்பிளக்ஸ்' உள்ள, 100 அறைகள் கொண்ட ஒரே ஒரு அழகான கட்டிடத்தை, கடற்பரப்பிலே கட்டிவிடுவார்களேயானால், 10 மாதத்திற்கு 'பிரன்ச்' பயணிகளை நாங்கள் அனுப்புகிறோம் என்று அவர் சொன்னார். மிகப் பெரிய அளவுக்கு அந்நிய நாட்டுச் செலாவணி இதன் மூலம் கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த வகையிலே தான் சட்ட யிருக்கிறோம். உறுப்பினர் அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற அசோகா ஹோட்டலாகவும் இருக்காது; ஜப்பானில் இருக்கிற மிகச் சாதாரண ஹோட்டலாகவும் இருக்காது. இடையிலே ஆசிய நாட்டுக் காரர்களையும், மேல் நாட்டுக் காரர்களையும், அமெரிக்க நாட்டுக்காரர்களையும் ஒருங்கே இணைக்கும் நல்ல ஹோட்டலாக அமையும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, அங்கு வருகிற வெளிநாட் டார் கடற்கரை வெய்யிலிலே காய்ந்தும், தண்ணீரிலே நனைந்தும், தங்களுடைய தோலைப் பதப்படுத்தக்கூடிய நல்ல இடமாகப் பொருக்கியிருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், அந்த வெளிநாட்டிலிருப் பவர்கள், உடம்பின் மேலே 'ஆல்மண்ட் ஆயிலும்' போட்டு குளிக்கிறார்கள். ஆகவே, அதன் விற்பனை கூட அங்கு அதிகமாகலாம். ஆனால் நான் சொல்ல வந்தது எல்லாம், வெளி இடங்களிலே, மாநிலங்களிலே இந்த மாதிரி ஹோட் டல்களை மத்தியக் கழகம் கட்டுகிறபோது, நம்முடைய வளர்ச்சிக் கழகம் மத்திய அரசைக் கேட்டு, பெங்களூரில் கட்டியிருப்பதைப்போல், எங்களுடைய சென்னை நகரிலும் கட்டுங்கள்; மஹாபலிபுரத்தில் இது மாதிரி ஒரு இடம் இருக்கிறது. அதிலே 100 அறைகள் கொண்ட ஒரு ஹோட்டலைக் கட்டுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு, நம்முடைய பணத்தை சாதாரணக் குடி மகனும் வரக் கூடிய முறையிலே, நம்முடைய டிராவலர்ஸ் பங்களா மாதிரி இன்னும் அதிக மாகக் கட்டினால் சரியாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏன் என்றால் அவர்களும் அதுமாதிரி விடுதிகள் கட்டி நாளும் கட்டிக்கொண்டே போனால்

MR. CHAIRMAN : Time is up. Please wind up.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : I did not know, Sir, ஆகவே நாமும் அந்தமாதிரி விடுதிகளைக் கட்ட வேண்டியதில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு, கடைசியாக இன்னொன்றைச் சொல்லி முடித்துக் கொள் கிறேன். மாநில-மத்திய சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகங்களிடையே போட்டி

1972 ஆகஸ்ட் 25]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

நிலவுகிறது. இங்கேயும் மத்திய அரசினுடைய கார்கள், 'பஸ்' வைத்திருக்கிறார்கள் (ஏர்கண்டிஷண்ட் கோச்சஸ்) நாமும் கார் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்; பஸ் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். வருகிற பிராயணி ஏதாவது ஒரு வண்டிலே போகலாம். அவைகளை மாநில அரசே வைத்து நடத்துவது நல்லது. என்னுடைய கோச்சிலே வாருங்கள் என்று நாமும் அவர்களும் போட்டியிட வேண்டியதில்லை. அவர்களுடைய கோச்சைவிட, நம்முடைய கோச்சின் பிரயாணக் கட்டணம் அதிகம் என்றும் சொல்கிறார்கள். இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அடுத்து அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது பயணிகளை அழைத்துச் செல்வதற்காக 'கைடு' வைத்திருக்கிறோம். மத்திய அரசிலும் 'கைடு' வைத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசின் 'கைடு'களாக இருப்பவர்களுக்கு அவர்கள் பட்டதாரிகளைப் பொருக்கி எடுத்து தேர்வு ஒன்றை வைத்து, அவர்களுக்கு ஒரு சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்து, எந்தெந்த இடத்தைப் பற்றி, எப்படி எப்படி என்னென்ன சொல்லவேண்டுமென்று குறிப்புகள் தருகிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய 'கைடு' களுக்கு ஏதாவது பரீட்சை வைத்திருக்கிறார்களா? அவர்களுக்கு ஏதாவது வகுப்புகள் நடத்துகிறார்களா? என்று தெரியவில்லை. என்னுடைய நண்பர்கள் சுற்றுலா போய் இருந்தபோது, 'கைடு'....

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, 'கைடு'கள் சரித்திரத்தைப் பின்னணியாக வைத்து, தங்களுடைய கற்பனையை வைத்துச் சொல்கிறார்கள். அது அவர்களுக்கு உள்ள கற்பனை வளத்தைப் பொறுத்ததே தவிர, அதிலுள்ள உண்மைகளை யாரும் மறைக்கவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, கற்பனை அதிகமாகவும் உண்மை குறைவாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே, கடைசியாக நான்

மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர்: History of Rome, History of Julius Caesar and History of Joan of Arc

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: கடைசியாக நான் சொல்லவிரும்புவது, நம்முடைய தமிழகத்திலே சிந்த முறையிலே சுற்றுலா வளரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் 'கார்ப்பரேஷன்' வைத்தோம். சுற்றுலா வளர்ச்சிக்காக, ஒரு 'கார்ப்பரேஷனாக' வைத்துவிட்டு, பிறகு அதனுடைய நிர்வாக இயக்குநராக இருப்பவர் 'பார்ட்-டைம்' ஆக இருப்பது நல்லதல்ல. என்பது என் அபிப்பிராயமாகும். என் என்றால் அரை நேர வேலை இதற்கு, அதற்கு மேல் அரை நேர வேலை அரசாங்க வேலைக்கு என்று இல்லாமல், முழு நேர இயக்குநராகப்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1972 ஆகஸ்ட் 25]

போட்டால் தான் தற்சமயத்தில் நம்முடைய மாநிலத்தின் ஒவ்வொரு மாவட்ட அளவிலே சிறந்த இடங்களை எடுத்து, மாநில அளவிலே கொண்டு வருகிற போது சிறந்ததொரு பணியை அரசு செய்யமுடியுமே தவிர இப்பொழுது இருக்கிற நிலையில் முடியாது. அதற்கு முழு நேர இயக்குனரைப் போட்டு இன்னும் சிறந்த முறையில் வளர்ப்பதற்குரிய காரியத்தை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, இந்த 'அப்ரோப் பிரியேஷன் பில்'லில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பினை அளித்ததற்கு என் நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாம் ஆட்சியை எடுத்துக்கொண்ட பிறகு, 4, 5 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு . . .

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : எடுத்துக்கொள்ளவில்லை, மக்கள் கொடுத்தார்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : மக்கள் நம்மிடம் நம்பிக்கையோடு ஒப்படைத்த பிறகு, நாம் பல காரியங்கள் நாட்டுக்குச் செய்திருக்கிறோம். ஒன்றல்ல இரண்டல்ல, பல நூற்றுக்கணக்கான நல்ல காரியங்களை, பணிகளை ஆற்றியிருக்கிறோம். பொதுவாக இந்த அவையிலே தருகிற புள்ளி விவரங்களை வைத்து நான் பார்க்கவில்லை; தருகிற தகவல்களை வைத்து நான் பேசவில்லை. ஆனால் வெளியிலே சுற்றுகிற நேரங்களில் வறுமை குறைந்திருக்கிறதா, இல்லையா, என்று பார்க்கிறபோது, நன்றாகத் தெரிகிறது. நான் என் காஞ்சிபுரத்தில் இருக்கிற சில ஹோட்டல்களுக்குச் செல்லவேன். செல்கிறபோது, 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு முதலாளிகள் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த அந்த ஹோட்டல்களில், இப்போது சாதாரண மக்கள், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், வணிகத் துறையிலே பணியாற்றும் குமாஸ்தாக்கள் ஆகியோர் நெருங்கி நெருங்கி உட்காருவதைப் பார்க்கிறபோது, ஓரளவுக்கு வறுமை. . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் முதலாளிகள் சாப்பிடும்போதும் சாப்பிட்டார், இப்போது சாதாரண மானவர்கள் சாப்பிடும்போதும் சாப்பிடுகிறார் அங்கே, என்பது உண்மையா?

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதுபோல, அந்தப் பழக்கம் இருந்த காரணத்தால் தான், இப்போது மிகச் சாதாரண மக்கள் என்னோடு உட்கார்ந்து சாப்பிடுகிறார்கள் என்று சொல்லும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது.

1972 ஆகஸ்ட் 25]

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

ஆகவே அவர் கூறுவது உண்மை. 10, 8 வருஷங்களுக்கு முன்னாலே சாப்பிடுகிறபோது, காஞ்சிபுரத்திலே ஆடிசன்பேட்டை என்ற இடத்திலே பெரும் முதலாளிகள் தான் கூடுவார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இரண்டு தடவை சாப்பிடும்போது அவர் பணம் கொடுப்பது உண்டா?

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: நான் அவ்வளவு பெரிய தவறைச் செய்யவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: கொடுத்தது தவறு? கொடுக்காதது தவறு?

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: நான் கொடுத்துத்தான் சாப்பிட்டேனே தவிர கொடுக்காமல் சாப்பிடவில்லை. மக்கள் வளர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காகத் தான் இந்தக் காரணத்தைச் சொன்னேன். என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் பேசுகிறபோது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ரீரிசம் வளர்ச்சிக்காக கட்டடங்கள் எல்லாம் கட்டும்போது பிரான்சைப் பார்த்துக் கட்டுகிறீர்களே, இதைப்பார்த்துக் கட்டுகிறீர்களே, அதைப் பார்த்துக் கட்டுகிறீர்களே என்று சொன்னார்கள். உண்மைதான். அப்படித் கட்டத்தான் வேண்டும். நாட்டு மக்களிடத்திலே “Tap the rich, pat the poor” என்ற கொள்கையைச் சொல்லிவிட்டு வந்த காரணத்தினால்தான், இங்கே பண்ணுகிறார்கள். இது மாறுதல் அடைந்து வருகின்ற காலமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், ரீரிசம் அமைச்சர் அவர்களே, நிங்கள் கட்டத்தான் வேண்டும். ஏழை மக்களுக்குப் பரவலாக அளிப்பதற்காக அவ்வளவு பெரிய கட்டடங்கள் கட்டத்தான் வேண்டும்.

உணவுக்கே சங்கடப்பட்டுக்கொண்டிருந்தோம். வட நாட்டிலே இருக்கிற ராஜஸ்தான், ஒரிஸ்ஸா பகுதிகளிலே பஞ்சம், பஞ்சம் என்று பேசுகிறார்களே, தமிழ் நாட்டிலே பஞ்சம் என்று சொல்லுவதற்குப் பயம் இருக்கிறதா? ஒரு லட்சம் டன் அரிசி கையிலே இருக்கிறது என்றார் முதலமைச்சர். விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது என்று பெருந்தலைவர் திரு. காமராசர் கூட சொல்லுகிறார். உண்மையிலே விலைவாசி ஏறியபோது நாம் போராடினோம். அப்போது சொன்னோம். நாட்டு மக்கள் வாங்குகிற சக்தி இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டார்கள். அப்போது அவர்கள் இன்னலைப் போக்க 20,000, 30,000 பேர் சிறைக்குப் போனோம். ஆனால் காலமாற்றத்தினால், செய்திருக்கிற நன்மையினால், விலைவாசி ஏறிக் கொண்டே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. எந்தத் தலைவராக இருந்தாலும், ராஜாஜியாக இருந்தாலும், திரு. காமராசராக இருந்தாலும் இங்கு இருக்கிற எதிர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், விலைவாசி

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[1972 ஆகஸ்ட் 25]

ஏறியிருக்கின்றன, சிறைக்குப் போகலாம் வா என்றால், எனக்குத் தெரிந்த அளவு 10 பேர் கூட வரமாட்டார்கள். அதற்குக் காரணம், வாங்குகிற சக்தி வளர்ந்திருக்கிறது. இரண்டு சினிமாக்கள் பார்க்கலாமா என்று விவசாயி பேசுகிற காலமாக இருக்கிறது. ஆகவே தான்

pat the poor”

“Tap the rich, என்று சொல்லக் காரணம் இருக்கிறது. மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பணக்காரரிடத்திலே தோளிலே தட்டி எப்படிப் பணம் வாங்குகிறது என்ற கலையிலே தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். இன்று திரு. சுவாமிநாதனுக்கு ரூ. 10,000 இருக்கிறது என்றால், எடுத்துக் கொண்டால் சட்டம் சும்மா விடாது. ஆகவே அதற்காக என்ன செய்ய வேண்டும்? ஏழைகளுக்குக் கண் ஒளி அளிக்க வேண்டும். அதற்காக நிறையப் பணம் தேவை. லட்சக்கணக்கானவர்கள் பிறவிக் குருடர்களாக வாழ்கிறார்கள். கண் ஒளி அளிக்க பணம் தேவை. ஆகவே பெரும் பணக்காரர்களைப் பார்த்து, திரு. சுவாமிநாதனைப் பார்த்து, ஏராளமான பணம் வேண்டும், இந்த ஏழைக்கு ஒரு ரூ. 10,000 கொடு என்று சொல்லுகிறோம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : என்னுடைய நண்பர் தவறான அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். நான் ஒன்றும் அவ்வளவு பெரிய பணக்காரன் இல்லை.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : என்னுடைய நண்பர் திரு. சுவாமிநாதனுக்குப் பணம் இருக்கிறதோ இல்லையோ, ஒரு பேச்சுக்காகச் சொன்னேன். அவர் என்னுடைய நெருங்கிய நண்பர். ஆகையினாலே தான் குறிப்பிடுகிறேன். என்னுடைய நண்பர் திரு. ஏ.ஆர்.டி. அவர்களைச் சொல்லவில்லை. நான் திரு. சுவாமிநாதனோடு தோள் மேல் கையைப் போட்டுக் கொண்டு பேசுவேன். என்னுடைய கொள்கைகள் அவருடைய கொள்கைகள் வேறுக இருந்தாலும், எங்களுக்குள்ளே எவ்வளவோ ரகசியங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவேதான் சொன்னேன். இப்படிப் பல நல்ல காரியங்கள் நாட்டிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதால் மக்கள் வயிறு உண்ணுகின்ற காலமாக இருப்பதை நான் பார்க்கிறேன். நிலமற்றோருக்கு நிலம் வந்திருக்கிறது என்று பல பேர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். இதற்கு முன்னாலே கிடைத்தது என்றால், ஐந்து ஷரூஷத்திற்கு ஒரு முறைதான் சொல்லுவார்கள். ஆகவே நம்முடைய ஆட்சியில் மக்கள் கொஞ்சம் சௌகரியமாக வாழ்கிறார்கள்.

இங்கே நேற்றைய தினம் அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, மோட்டார் வண்டி விடும் புகையினால் காற்று அசுத்தப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் சிகரெட் குடிப்பதால்கூட காற்று கெட்டுவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். எதற்குச் சொல்லுகிறேன்

1972 ஆகஸ்ட் 25]

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

என்றால், நாம் ஏழை மக்களுக்கு, குடிசையிலே வாழ்கின்ற மக்களுக்கு நல்ல கட்டடங்களைக் கட்டுகிறோம். அந்தக் கட்டடங்களைக் கட்டுகிறபோது, பார்த்துக் கட்ட வேண்டும். சென்னை மக்களுக்குச் சுத்தமான காற்று கடற்கரையிலிருந்து வருகிறது. ஆகவே அந்தக் காற்றைக் குறுக்கே நின்று தடுத்துவிடுமளவுக்கு மினவர்களுக்குக் கட்டப்பட்டிருக்கும் கட்டடங்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் அரண் போல இருக்கின்றன. மக்களுக்குச் சுத்தமான காற்று வராமல் தடுத்து விடுகிறது. இங்கே அவையிலே உள்ள அங்கத்தினர்கள் சாயங்காலம் பீச்சிலே போய்ப் பார்த்தால் இது தெரியும். ஆகையால் இனிமேலாவது அரசு மனமுவந்து கட்டித் தரும் கட்டடங்கள் காற்று வருவதைத் தடுக்காமல், எங்கேயாவது ஒரு 5, 8, 15, 20 மைல் தொலைவில் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்பினைத் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* THIRU S. NARAYANASWAMY: I rise, Mr. Chairman, Sir, to say a few words arising out of Thiru Swaminathan's observations on Tourism. The Hon. the Minister for Tourism said India was still a cheap country for tourists. This, I want to assure him, is far from being the case, judging by the number of tourists who told me that India had become an extremely costly country for tourists. Number 1, I want to say, is that the tourists who came here are not given liberal allocations of foreign exchange either as tourists or as delegates to Government conferences. People who came to the UNCTAD at Delhi came from very high levels but they had very limited foreign exchange given by their respective Governments and they were unable to make purchases in the large number of shops that were specifically opened in Delhi and the shopowners in Delhi began to complain that their trade was about 30 to 40 per cent of what they had expected. This started at UNCTAD at Delhi. Later on, they have begun complaining bitterly, very bitterly indeed about the rates at which our hotels have raised as to both food charges and their rents. The Hon. Minister was good enough to say that the rents were lower than the rates abroad. This is not wholly correct. It is true there are costlier hotels abroad. There are also many cheaper hotels abroad and no tourist who goes from here stays in a hotel equivalent to Asoka Hotel in Delhi. You still get for 4½ pounds/or 5 pounds a reasonable hotel room in London. If you want, you still get it and you get in New York

[Thiru S. Narayanaswamy] [1972 ஆகஸ்ட் 25]

a room for 9 dollars. If you are not very keen on a very posh hotel, you still get it. No Indian tourist goes and stays in Hilton because he is paying for a portmanteau and not for himself and he does not stay there the full day. He goes out all the time. There is a persistent complaint about our hotel rates. I want to mention only one thing. I want to draw his attention because I am interested in this. A large number of hotels in Madras or outside are languishing for want of customers. I think we owe a duty to examine the position and to improve the traffic. But I am not against the building of posh hotels. As my Friend Thiru C. V. Rajagopal said, we must build posh hotels. But we want to find occupants from outside for them. It is not the only objective. Our people also can go and occupy them if they want. That is the purpose for which we are building these hotels. The object of building these hotels is to find customers. I have seen an Inter-State Tourist Agency Correspondence giving advice to the effect that tourists may skip India; that India has become a costly country without corresponding compensation. This appeared in some of the Inter Tourist Agency Correspondence and what happened was that a lot of tourist traffic was cancelled. It is true this also happened because of Bangla Desh trouble. But subsequently also this is happening. Fifteen per cent of the total traffic that goes to Agra and Delhi is all that is coming to the South, for the reason that there are not adequate facilities which are compatible with their purse. It is very important. Therefore, I am all for creating more amenities and I am all for the Mahabali-puram Hotel. Let me not be misunderstood, let not the hon. Member Thiru Rajagopal or the Minister for Tourism misunderstand me. I am all for creating amenities but do remember that the purse of the foreigner is not always the purse of the millionaire. It is very often as modest as that of the person going from India to those countries. Latterly they have been given very small foreign exchange. Though they may be rich, they are not given allocation of foreign exchange. On the American tourists, the Nixon Government has put a big embargo on what dollars a tourist can carry to-day, and even he has to buy some clandestine foreign exchange on the way to this country. Such things happen. Therefore, let us be careful in creating these amenities, but still we should keep them within the purse of the modest tourists who come here and are able to spend some money but not too much

1972 ஆகஸ்ட் 25/

[Thiru S. Narayanaswamy]

money. I presume that in other countries the big hotels charge more. It is true that in Geneva, in London and in Washington, there are hotels costlier than our hotels. But the vast majority of hotels are fairly cheap, fairly tolerable and comparable in amenities to the highest-level hotels in India. This is what I want to say. I do not say anything unconstructive. I want only to assure that it is necessary to assume that the tourists cannot spend too much and provide for him and make him come over. Let this present 15 per cent grow to 50 per cent. I shall be very content. This is all I ask.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: சென்னையிலுள்ள ஓட்டல்களைப் பற்றி யெல்லாம் சொன்னார்கள். சென்னையில் எல்லாவிதமான ஓட்டல்களும் இருக்கின்றன. ரூ. 11-விருந்து ரூ. 15 வரை சார்ஜ் செய்கிறார்கள். தாசப்பிரகாஷில் ரூ. 15, சவேராவில் ரூ. 15 சார்ஜ் செய்கிறார்கள். கன்னிமேராவில் ரூ. 11½. இந்த சார்ஜ், இந்தியாவிலேயே மிகவும் குறைவானது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும். மூன்று கோர்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், இவைகளுக்கு, வெளிநாடுகளில் போதுமான விளம்பரம் செய்வதில்லை.

THIRU S. NARAYANASWAMY: I am concerned only about the Government sponsored hotels.

THIRU C. V. RAJAGOPAL: Sir, on a point of information. The Hon. Minister said that only 15 rupees was enough for staying in a hotel. I want to know from the Hon. Minister whether it includes board and lodging or is only for food.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: ஹோட்டல் சவேராவில் ரூ. 15 சார்ஜ் செய்கிறார்கள். விருந்துச் சாப்பாடு. மூன்று கோர்ஸ் டின்னர். குப், கறி போன்ற மூன்று கோர்ஸ்க்கும் ரூ. 15 தான். மாண்புமிகு உறுப்பினர் பல முறை சாப்பிட்டிருப்பார்கள். ஒருவேளை மறந்திருப்பார்களோ, என்னவோ, தெரியாது.

(மாண்புமிகு முதலமைச்சர் 'குடிப்பது' போல சைகை காட்டுகிறார்.)

(பலத்த சிரிப்பு.)

முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது போலவும் இருக்கலாம். அப்படியானால் அதிகமாக இருக்கலாம். எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், கன்னிமேராவில் சாப்பாடு ரூ. 12.

THIRU C. V. RAJAGOPAL: For food alone 15 rupees.

[1972 ஆகஸ்ட் 25]

THIRU S. NARAYANASWAMY : Still we get for 2 dollars a dinner in New York. In Woodlands here, the charges are not 15 rupees. No tourist can enter a room for less than Rs. 45 in Woodlands.

THE HON. THIRU K. RAJARAM : That is for double room and not for a single room. Single room costs only Rs. 15 with hot water facilities and everything.

THIRU G. VASANTHA PAI : For all air conditioned rooms in Woodlands, the charge is Rs. 45.

THE HON. THIRU K. RAJARAM : That is why I beg to differ. A room with attached bath—hot water, bathroom facilities and fan—the charge is only Rs. 15. Even an air conditioned room in Asoka Hotel, Delhi costs Rs. 30. It is not a big amount for a foreigner. Any foreigner can stay in these hotels.

THIRU S. NARAYANASWAMY : You say that he can do, that is all we assume.

THE HON. THIRU K. RAJARAM : I know about all the hotels and I know how much they charge for the foreigners as well as Indians. Even Indians are paying so much of money. Why not the foreigners pay? It is not a big thing.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த அவையின் முன்னுள்ள நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவை மன நிறைவோடு ஆதரிக்கின்ற வகையில் என் கருத்துக்கள் ஒன்றிரண்டை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். முதலமைச்சர் அவர்கள், அரசின் சார்பில், அரசு அலுவலர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் ஊதிய உயர்வையும் பிற சலுகைகளையும் வழங்கியிருக்கின்றார்கள். அவர் தாராளமாக வழங்கி இருக்கின்ற இந்த ஊதிய உயர்வை, இந்த மன்றத்திலுள்ள பெருவாரியான உறுப்பினர்கள் ஆதரித்ததைப் போல, நானும் மன நிறைவோடு ஆதரிக்கின்றேன். அதே நேரத்தில் இந்த ஊதிய உயர்வும், பிற சலுகைகளும் யாருக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவர்கள் மன நிறைவு பெறாத வகையில், எதிரொலிகளை எழுப்பிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். இதிலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்கிற ஒரு உண்மை, விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போகப்போக, அதை எட்டிப் பிடிப்பதற்கு ஊதியத்தை உயர்த்திக்கொண்டே போகிற ஒரு நிலையால்தான், ஊதிய

1972 ஆகஸ்ட் 25]

[திரு. மா. பொ. சிவஞானம்]

உயர்வு கொடுக்கின்ற அரசுக்கும் மன நிறைவு ஏற்பட முடியவில்லை. பெறுகின்றவர்களுக்கும் மனநிறைவு பெற முடியாமல் மனதுக்குள் ஏதோ ஒரு போராட்டம், 'கோல்ட் வார்' என்பார்களே, அது போன்றதொரு உள் போராட்டம் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. எந்த நேரத்தில், எந்த நிலையில், எந்த வகையில் ஊதிய உயர்வு கொடுத்தாலும், எந்தத் துறைக்கும் மன நிறைவு இல்லாததற்குக் காரணம் என்ன? இந்த அரசு காரணமல்ல; ஆளுவோரும் காரணம் அல்ல, எதிலும் இந்த அரசுக்கு அதிகாரமில்லை; மத்தியிலுள்ள அரசு விலைவாசியை உயர்த்துகிற போக்கில் செயல்படுகிறது; மாநிலங்களிலுள்ள அரசுகள் விலைவாசியை எட்டிப் பிடிப்பதற்கு ஊதிய உயர்வு கொடுத்துக்கொண்டே போகின்றன. இப்படி மத்திய அரசு ஒரு பக்கம் விலைவாசியை உயர்த்திக்கொண்டே போகின்ற பொருளாதார நெறியைக் கடைபிடிக்க, மாநில அரசாங்கங்கள் விலைவாசியை எட்டிப் பிடிக்கின்ற முறைக்கு தங்களை கட்டுப் படுத்திக் கொண்டு போகிற நிலைக்கு இனியாவது ஒரு முடிவு கண்டாக வேண்டும். இந்த ஊதிய உயர்வு கூட அரசு யாருக்குக் கொடுக்கிறது? ஸ்தாபன ரீதியில் திரள்கிற வாய்ப்பு யாருக்கு இருக்கிறதோ, ஸ்தாபன ரீதியில் திரண்டு அரசாங்கத்தை நிர்ப்பந்திக்கின்ற சந்தர்ப்பம் யாருக்கு இருக்கிறதோ, அவர்களுக்குத்தான். ஸ்தாபன ரீதியில் திரள முடியாதிருக்கிற 80 சதவிகித மக்கள் ஊதிய உயர்வு பெற முடியாமல் வருந்துகின்ற ஒரு நிலையினை பார்க்கின்றோம். முதல்வரவர்கள் மிகச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அரசு ஊழியர்களல்லாத மற்றவர்களையும் அரசு கவனித்தாக வேண்டுமென்று. ஆனால் அவர்களைக் கவனிப்பதற்கு என்ன வேலைத் திட்டம் அரசிடம் இருக்கிறது என்பதை நினைவில் கொண்டாக வேண்டும். மத்திய அரசு அதன் விருப்பத்துக்கு நோட்டை அச்சடித்துக்கொண்டே இருக்கிறது; அதன் விருப்பத்திற்கு பணத்தின் மதிப்பை அடிக்கடி குறைத்துக்கொண்டே போகிறது, எந்த மாநில அரசின் யோசனையையும் கூட கேட்காமல், அப்படியே தன் ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு அடிக்கடி தந்து, அதன் மூலம் மற்ற மாநில அரசாங்கங்களுக்கு ஊதிய உயர்வு தரவேண்டிய நிர்ப்பந்த சூழ்நிலையை உருவாக்கி வருகிறது. வங்க தேசத்திலிருந்து அகதிகள் வந்தார்கள். அந்த ஒரு கோடி பேரைக் காட்டி, புதிய வரிகளைப் போட்டது மத்திய அரசு. அகதிகள் போய்விட்டனர். ஆனால் புது வரிகள் போகமாட்டேன் என்கின்றன. அப்படியே, பாகிஸ்தானுடன் போர் வந்தது. அதற்காக அஞ்சல் தலைகளின் கட்டணங்கள் உயர்த்தினார்கள். போர் நின்றுவிட்டது; பகைவனோடு சமாதானமாகி சிம்லா ஒப்பந்தமும் ஏற்பட்டு விட்டது. போரில் நாம் பிடித்த இடங்களைக் கூட பகைவனிடம் கருணை காட்டி திருப்பிக் கொடுத்தோம். ஆனால் இந்த நாட்டு மக்களிடம் கருணை காட்டி, போட்ட வரிகளை வாபஸ்

[திரு. மா. பொ. சிவஞானம்] [1972 ஆகஸ்ட் 25]

பெருகிற நிலை இல்லாத ஒரு புதுமையான ஜனநாயகத்தை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். 'புதுவரிகள் எப்போது வாபஸ் பெறப்படும் என்று பாராளுமன்றத்தில் சிலர் கேட்டார்கள்; அதற்கு சரியான பதில் கிடைத்ததாகத் தெரியவில்லை. 'இப்போதைக்கு இல்லை' என்ற பதில்தான் கிடைத்திருக்கிறது. விலைவாசி உயரும் வகையில் மத்திய அரசு செயல்படுவது, அரசு எட்டிப் பிடிக்க மாநில அரசுகள் ஊதிய உயர்வு செய்வதுமான கண்ணாழ்ச்சி விளையாட்டு இருக்கிறதே, இது மாய மான் பின்னே ராமன் போன மாதிரி யாகும். விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போவதற்கு மாநில அரசு பொறுப்பல்ல, மத்திய அரசின் பொருளாதாரப் போக்குதான் பொறுப்பு. ஆனால் விலைவாசிகளைக் குறைக்கக் கோரும் போராட்டங்களை இந்த அரசுதான் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. எந்த ஒரு போராட்டத்தையும்—இந்த மாநிலத்தில் எழுகின்ற கிளர்ச்சி எதையும் மத்திய அரசு சந்திக்கின்ற பொறுப்பில் இல்லை என்பது மட்டுமல்ல, அதை உந்தி விடுகின்ற போக்கில் மத்தியிலிருக்கின்ற அமைச்சர்கள் செயல்படுகின்ற துரதிருஷ்டமான நிலையை பார்க்கிறோம்.

நமது முதலமைச்சர் அவர்கள், ஒரு அருமையான கருத்தினை இங்கே குறிப்பிட்டார்கள்; “பொது மக்களிடம் திரட்டுகிற வரிகளை எல்லாம் அரசு ஊழியர்களுக்கே கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதா?” என்று சொன்னார்கள். அந்த அறிவுரையை நானும் உலகுடன் சேர்ந்து ஆதரிக்கின்றேன். என்பது சதவிகிதமாக இருக்கின்ற—அரசு ஊழியர்களல்லாத பொது மக்களை தவிக்க விட்டு, அவர்களிடம் பெறுகின்ற வரியைத்தான் ஊதிய உயர்வாக அரசு ஊழியர்களிலே ஒவ்வொருவரும் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனை பொறுப்புணர்ச்சியுடன் அவர்கள் உணருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

ஆசிரியர்கள் ஊதிய உயர்வு கோரி வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். துரதிருஷ்டமான நிலைதான். ஆசிரியர்களிடமிருந்து மாணவர்கள் படிப்பை மட்டும் பெற்றுக் கொள்வதில்லை. ஆசிரியர்களைப் பார்த்து வாழவும் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். படிப்பு மட்டும் கற்றுக் கொடுத்தால் மூளைதான் வளரும். படிப்பினால் மாணவர்கள் மதி வளர்கிறது. ஆனால், ஆசிரியர்களைப் பார்த்து மனம் வளர்கிறது. இப்போது பாடத்தால் மூளை வளர்ந்துகொண்டே போகிறது. மனம் வளர மார்க்கமே இல்லை. இது சரியா, தவறா என்ற வாதத்திற்கு நான் போக விரும்பவில்லை. ஊதிய உயர்வு கோரும் ஆசிரியர்கள் இன்றைக்கு சிறைக்குப் போகின்ற அளவுக்கு இந்த நாட்டில் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு விட்டதா? ஆசிரியர்கள் தாங்களாகவே போராட்டத்தைத் தொடங்கி சிறைக்குப் போகவேண்டிய நிலையைத் தவிர்த்திருக்க வேண்டும்.

1972 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. மா. பொ. சிவஞானம்]

பேச்சின் மூலம் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு எவ்வளவு முயலவேண்டுமோ அவ்வளவும் முயன்று, பொறுமை காட்டி, ஆசிரியர்களுடைய பாரம்பரியத்திற்குரிய பெருமையைக் காப்பாற்றி இருக்க வேண்டும். அதை விடுத்து, சிறைக்குச் செல்வது சரியானதல்ல; திருவள்ளுவர்கூட

“ நன்றற்ற லுள்ளும் தவறுண்டு; அவரவர்
பண்பறிந்து ஆற்றுக் கடை.”

என்று கூறியிருக்கிறார்.

எனவே, ஊதிய உயர்வுக்காக போராட்டம் நடத்தி ஆசிரியர்கள் சிறை செல்கின்ற முறை—இதுவே முதலும் முடிவுமாக இருக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன். ஏனென்றால், ஆசிரியர்களை மாணவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்குள்ள ஆசிரியர் தொகுதி பிரதிநிதிகளுக்கு—நூறிப்பாக, திரு. முத்துச்சாமி அவர்களுக்கு—நான் தெரிவிப்பதெல்லாம் என்ன வென்றால், ஊதிய உயர்வு கோரிப் போராட்டம் நடத்துவது தவறல்ல. ஆனால் அது ஆசிரியர்களுக்கு உகந்ததல்ல. ஏனென்றால், ஆசிரியர்களை மாணவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. பள்ளி ஆசிரியர்கள் வேலை நிறுத்தம் நடந்து கொண்டிருந்தபோது, பொது மக்கள் இப்படித்தான் கருதினார்கள் என்பதை இங்கு துணிவோடு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (கரவொலி) எனது இந்த வேண்டுகோள் பயன்படும் என்றும் கருதுகிறேன்.

என் கருத்து அரசுக்கு ஆதரவாக இருப்பதால், ஆசிரியர்களுக்கு சிறிது கசப்பாக இருக்கலாம். ஆனால் இது ஆசிரியர்களின் பண்பாட்டைப் பொறுத்த ஒரு விஷயமாகும் என்பதை அவர்கள் மறந்துவிட மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இந்த நாடு விடுதலை வெள்ளிவிழாவைக் கொண்டாடிய நடுநிசி நேரத்தில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வெள்ளிவிழாப் பரிசாக அன்று விடுதலைப் போரில் ரத்தம் சிந்திய தேச பக்தர்களுக்கு, தியாகிகளுக்குக் கொடுத்துவரும் மானியத்தை உயர்த்திக் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் தேச பக்தித் தியாகிகளை மதிக்கத் தெரிந்தவர்கள், தாமும் தேசபக்தர்தான் என்பதைக் காட்டிய முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். வ.உ. சிதம்பரம் பிள்ளையின் நூற்றாண்டு விழா நடத்தப்படும் என்றும் சொன்னார். பல கிரிமினல் கைதிகளின் தண்டனையைக் குறைத்து அவர்களுக்கு விடுதலை தந்த முதல்வர், சிதம்பரம் பிள்ளை சிறையில் இழுத்த செக்குக்கும் விடுதலை கொடுத்த தோடு, அந்தச் செக்கைக் கோவைச் சிறையிலிருந்து சென்னைக்குக் கொண்டு

[திரு. மா. பொ. சிவஞானம்] [1972 ஆகஸ்ட் 25]

வந்து இங்கே ஒரு நினைவுச் சின்னமாக நிறுத்தப்படும் என்று கூறி வந்தார். இதை நான் அன்றே—வெள்ளி விழாவிலேயே—பாராட்டியிருக்க வேண்டும். அன்று எனக்கு மூன்று நிமிட நேரம்தான் பேச அவகாசம் இருந்த காரணத்தால், இதைச் சொல்ல முடியவில்லை. இந்த நேரத்தில் அதையும் சேர்த்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இருப்பதால், சொல்லுகிறேன்.

சிதம்பரம் பிள்ளையைப் பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குத் தெரியும். 1908 ஆம் ஆண்டில் இந்தியா முழுவதிலும் 3 பெரும் தலைவர்கள்மீது பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் அடக்குமுறை வழக்குகள் நடத்தியது. வடமேற்கில் திலகர், வடகிழக்கில் அரவிந்த கோஷ், தென்புலத்திலே சிதம்பரம்பிள்ளை. இந்த 3 பேர் மீதும் ஒரே ஆண்டில் கைது செய்து வழக்கு போடப்பட்டது. இந்த 3 பேரையும் பிடித்து அடைத்துவிட்டால், தேசிய எழுச்சியை ஒடுக்கிவிட முடியும் என்று அந்த அன்னிய ஏகாதிபத்தியம் கருதியது. ஆனால், அதிருஷ்டவசமாக சதிக் குற்றம் ருசிப்பிக்கப்படாததால், அரவிந்த கோஷை விடுதலை செய்தார்கள். திலகருக்கு 6 ஆண்டு தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் தென்புலத்துத் தலைவன் சிதம்பரம்பிள்ளைக்கு 2 ஆயுள் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது. ராஜத் துரோகம் செய்து, தேச பக்தி ஆர்வத்தை மக்கள் மனதில் மூட்டினார் என்று குற்றம் சுமத்தினால் வெள்ளைக் காரன். அந்த தேசபக்தர் சிதம்பரனின் நினைவு நாளைக் கொண்டாடும் வகையிலே, இப்போது நம்முடைய அரசு அந்த நாளை விடுமுறை நாளாக்கியிருக்கிறது. ஆனால், லாலா லஜபதிராய் நூற்றாண்டு விழாவை நாடு முழுவதும் கொண்டாட முன்வந்த மத்திய அரசு, சிதம்பரம் பிள்ளை நூற்றாண்டு விழாவை இந்த நாடு முழுதும் கொண்டாட ஏன் முன் வரவில்லை என்று எனக்குப் புரியவில்லை. சிதம்பரம் பிள்ளை சாதனையில், தேச பக்தியில், புகழில், யாருக்கும் குறைந்தவர் அல்ல. தமிழ் மக்கள் சிதம்பரம் பிள்ளையின் திருநாளை, தேசியத் தலைவனின் திருநாளைக் கொண்டாடுவதுபோல, மற்ற மாநிலங்களிலும், தேசமெங்கிலும் கொண்டாட வேண்டும். சிதம்பரம் பிள்ளை நூற்றாண்டு விழாவை நாடு முழுவதும் கொண்டாடாமல் இருப்பது ஒரு துரதிருஷ்டமான நிலைமை.

மத்திய அரசு சிதம்பரம் பிள்ளையின் உருவத்தை தபால் தலையில் வெளியிடச் செய்த முயற்சிக்காகவும், சிதம்பரம் பிள்ளையின் சிலையை பிரதமரைக் கொண்டு திறக்கச் செய்வதற்காக முயற்சியை மேற்கொண்டு அதில் வெற்றி பெற்றதற்காகவும், நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் பாராட்டுத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தேசிய பரம்பரையைச் சேர்ந்த தலைவரின் நூற்றாண்டு நிறைவை ஒரு தேசிய விழாவாக நடத்த அவர் எடுத்த முயற்சியையும்

1972 ஆகஸ்ட் 25] [திரு. மா. பொ. சிவஞானம்]

பாராட்டுகிறேன். இவற்றால், மத்திய அரசின் தவறை மக்கள் அறியாதபடி மறைத்து, அதனைக் காப்பாற்றி விட்டார் முதல்வர். சிதம்பரஞரைப் பாராட்ட மத்திய அரசும் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும். குறைந்த பட்சம் தமிழகத்திலுள்ள மத்திய அரசின் அலுவலகங்களுக்கேனும் இந்த அரசு விடுமுறை விடுவதுபோல—மத்திய அரசும் விடுமுறை விடவேண்டும். இதற்கு மத்திய அரசு பொறுப்பு ஏற்கவேண்டும் என்று நமது முதல்வர் கோரவேண்டுமென்று கேட்டு விடை பெறுகிறேன். இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டு மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். நன்றி.

திரு. செ. முத்துசாமி: அவைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்புமிக்க துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஆசிரியர்கள் மீது அனுதாபம் கொண்டிருப்பதால், சில விஷயம் சொல்ல முன் வந்தேன் அதுவும் என்னைக் குறிப்பிட்டு, முத்துசாமி என்று சொன்னார்கள். ஏற்கெனவேயே, 1969-ஆம் ஆண்டு மகாநாட்டில் நடந்த விஷயத்தைப் பெரியவர் எடுத்துச்சொன்னார்கள். அவர் எடுத்துச் சொன்ன விஷயத்தை நானும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன். ஆனால் ஆசிரியர்கள் போராடினார்கள் என்றால், அதற்குக் காரணம் அரசு வாக்குறுதி தந்தும், அதைச் செய்யாமல் எச்சரிக்கை விடுத்ததால், அந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்பது நாட்டு மக்களுக்குத் தெரியும். இந்த நேரத்திலே ஒரு நல்ல சுமுகமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வேறு பல பிரச்சனைகள் பற்றிச் சொல்லத் தயாராயில்லை. தமிழ் நாட்டில் மட்டும் ஆசிரியர்கள் போராடினார்கள் என்று சொன்னால், அது சரியல்ல. நாடு முழுவதும் ஆசிரியர்கள், தங்கள் வாழ்க்கையில் வளம் பெறுவதற்காகப் போராடினார்கள். அந்தப் பிரச்சனை நாடு முழுவதும் பரவியிருக்கிறது. ஒரு போராட்டம் நடத்தவேண்டிய சூழ்நிலையில் போராடினார்களே தவிர, ஆசிரியர்கள் வேண்டுமென்றே மாணவர்கள் கொள்கையைப் பின்பற்றியோ அல்லது பயமுறுத்த வேண்டும் என்பதற்காகவோ போராடவில்லை. தங்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்திக்கொள்ளத்தான் இந்தப் போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அனைவரும் அறிவார்கள். ஆசிரியர்கள் மிகவும் பொறுமையோடு காத்திருந்தார்கள் என்பதையும் நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் கல்வி அமைச்சரிடத்திலும் சொன்னோம். அரெஸ்ட் ஆக வேண்டும் என்ற ஆசையில் ஆசிரியர்கள் யாரும் வரவில்லை. தங்கள் கருத்துப்பற்றி ஒரே பேப்பர் ஸ்டேட்மென்ட் தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எப்ரல் 30-ந் தேதிக்கு முன்னால் அரசு அவர்களைக் கவனித்திருந்தால், போராட்டம் நடத்துகின்ற அந்தச் சூழ்நிலையே வந்திருக்காது. நான் இதை மீண்டும் மீண்டும் பேசுவதற்குக் காரணம் அந்த விதியின் பலன் ஏற்படாது என்ற அளவிற்குப்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1972 ஆகஸ்ட் 25]

பெரியவர் பேசிய காரணத்தால், சிலர் அதையொட்டி, ஆசிரியர்கள் தான் தவறு செய்தார்கள் என்கிற எண்ணத்தை ஒட்டி, கைதட்டிய காரணத்தால், என்னுடைய உணர்ச்சியை இந்தச் சபைக்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆர். சக்திமோகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் தரப்பில் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த நிதி மானியத்தை பார்வாண்டு பிளாக்கின் சார்பில் மனப்பூர்வமாக நான் ஆதரிக்கிறேன். இதற்கு முன்னிருந்த ஆட்சியில் இல்லாத திட்டமாக, அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுத்துள்ள மாதிரி, விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுக்கும் 25-வது ஆண்டு, வெள்ளி விழாவை ஒட்டி 50 ரூபாயாக வழங்கியதை 75 ரூபாயாக உயர்த்தி, தான் ஒரு சரியான தேச பக்தன், தேச பக்த பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர், தியாகிகளை மதிக்கத் தெரிந்தவர், விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு சரியான மரியாதை செலுத்தக்கூடியவர் என்பதைக் காட்டிக்கொண்டார். முதல்வர் அவர்கள் தலைமையில் இயங்கும் தமிழக அரசை மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டுகிறேன். ஊதிய உயர்வைப் பொறுத்த வரையில், அரசாங்க அலுவலர்களிலே ஒரு சிலருக்குத் திருப்தியில்லாமல் இருப்பதை நாம் பார்த்தோம். இன்றைக்கு இருக்கிற நிலையில், எந்த அளவுக்கு ஊதியம் தரப்படுகிறதோ, அந்த அளவுக்குப் பொருளின் விலையும் கூட ஏறுவதால், ஊதிய உயர்வு பெற்றவர்கள் அதைக் கொண்டே மாதாந்தரத் தேவைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள இயலாது. எனினும் அரைகுறையாகவாவது வாழ்முடிகிறதே என்ற மன நிறைவோடு வேலை பார்க்க முடிகின்றது. ஆனால் இந்த அரைகுறை வாழ்வு வாழ்வதற்கே, 50,100 ரூபாய் கொடுத்தால் போதும் என்ற நிலையில் வேலை கிடைத்தால் பார்ப்பதற்குத் தயாராயிருக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் வாழ்வு தரவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். இதற்காக, நாட்டிலுள்ள அனைவரும், அரசாங்க ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றவர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து, நாட்டு மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்க, அரசாங்கத்தை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து முடிக்கின்றேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நமது அவையின் கூட்டம் இன்றோடு முடிவு பெறுகின்றது. மீண்டும் நாம் கூடுவதற்கு 2, 3 மாதங்கள் ஆகலாம். ஏன் இதை நான் சொல்கிறேன் என்றால், சாதாரணமாக தமிழ் நாட்டில் ஆடி மாதம் புஞ்சைகள் எல்லாம் விதைப்பு ஆகிவிடும். இந்த வருஷம் ஆவணி மாதம் கிட்டத்தட்ட 10 தேதி ஆகிவிட்டது, இன்னும்

1972 ஆகஸ்ட் 25]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

விதைப்பு இல்லை. மிகவும் நெருக்கடியான ஒரு சூழ்நிலையில் நமது சபை கலைகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மீண்டும் நாம் கூடுவதற்குள் நன்றாக மழை பெய்து எல்லா இடங்களிலும் நன்றாக விளைச்சல் ஆகிவிட்டால், ஒரு கவலையுமில்லாமல் நிம்மதியாக இருக்கும். இல்லையென்றால், சபை நடவாதிருக்கும் நேரத்தில், அரசாங்கம் நிர்வாக யந்திரத்தைக் கொண்டு ஏற்படக்கூடிய குறைகளைப் போக்க முற்படும். இப்போதே குடிதண்ணீர் பஞ்சம் என்று தெரிவித்தார்கள். வடஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு பகுதிபற்றி எடுத்துச்சொன்னார்கள். மதுரை ஜில்லாவில் திருமங்கலம் தாலுக்காவிலிருந்து திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் சங்கரன்கோவில் வரை, குடிநீர்ப் பஞ்சம் வந்துவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் மற்ற இடங்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லையே என்று யாரும் குறைவாக நினைத்துக் கொள்ள வேண்டாம். இந்த மாதிரியான நிலைமை வராமல் முதலமைச்சர் அவர்களும் அரசாங்கமும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். செங்கல்பட்டு ஜில்லாவிலும் ஒரு பகுதி இப்படி இருப்பதாக நண்பர் திரு. ராஜகோபால் சொல்கிறார். அதையும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அந்த மாதிரி இருந்தால் கொஞ்சமும் தாமதமில்லாமல் உஷாராக இருந்து இந்த வறட்சிப் பகுதிகளுக்கு இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எவ்வளவு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டார்கள் அதற்குக் குறையாமல் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறேன். வருவாய்த்துறை அதிகாரியின் சுற்றுப் பயணம் செய்து விட்டு அறிக்கை கொடுத்து விட்டார்கள். இன்னும் ஒரு வாரத்துக்குள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள உறுதிமொழியை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். வறட்சி பணியில் கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குடி நீர் இல்லையென்றால் பெரும் பஞ்சம் ஏற்படும். மழை பொழிந்தால் தான் உணவு கிடைக்கும். இதுவரை மழை இல்லாமல் போய்விட்டது. இன்னும் விதை விதைக்கவே இல்லையே என்பதற்காகத் தான் இதைச் சொல்கிறேன். அடுத்தபடியாக, நமது மாநிலத்தில் மற்றவை எப்படியிருந்தாலும், அரசியல் பொதுக் கூட்டங்கள் நடக்கும்போது, எவ்வளவோ அபிப்பிராய பேதங்கள் இருந்தாலும், ஒருவர் பொதுக் கூட்டத்தில் இன்னொருவர் தலையிடுவதில்லை. ஆனால் சமீப காலத்தில் மாறுபாடாக பொதுக் கூட்டங்களைக் கலைப்பதற்காக மாற்றுக் கட்சியினர் ஏற்பாடு செய்கிறார்கள், அல்லது கல்லெறிகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட புகார்கள் பத்திரிகைகளிலும் வருகின்றன.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1972 ஆகஸ்ட் 25]

அங்கே பந்தோபஸ்து இருக்கும் போலீஸ்காரர்கள் அதைப் பார்த்துக் கொண்டு சம்மாயிருக்கிறார்கள். குற்றம் செய்கிறவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. குற்றம் செய்கிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, உடனே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகள் முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏற்கனவே இந்த நிதி துணை மானியக் கோரிக்கையின் பேரில் பேசிவிட்டேன், இப்போது அதிகமாகப் பேசவேண்டியதில்லை. இந்த இரண்டொரு விஷயங்களைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லையென்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கையின் நிதி ஒதுக்கீட்டின் அடிப்படையில் எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் மாற்றுக் கட்சித் தலைவரவர்களும் நாங்கள் இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரில் சொல்ல விட்டுப்போன பல்வேறு விஷயங்களையும் எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். அந்தக் கருத்துரைகள் அனைத்துக்கும் நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

முதலில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் ஓய்வு ஊதியத்தைப்பற்றிய ஒரு விளக்கத்தை இங்கே தெரிவித்தார்கள். குறைந்த பட்ச ஓய்வு ஊதியம் 40 ரூபாயாக உயர்த்தப்படும் என்ற முடிவு அறிவிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து ரூபாய் 5 அகவிலைப்படியாக அத்துடன் இணைக்கப்படும் என்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. ஆகவே அந்த 5 ரூபாயும் சேர்ந்த தான் குறைந்த பட்ச ஊதியம் 40 ரூபாயாக இருக்கும் என்று அப்போதே தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது.

எடுத்துக்காட்டாக 33 ரூபாய் ஓய்வு ஊதியம் பெறுகின்ற ஒருவருக்கு 5 ரூபாய் அகவிலைப்படி சேர்ந்தால் ரூபாய் 38 ஆகும். அதை 38 ரூபாயாக இல்லாமல் 40 ரூபாயாகக் கொடுக்க அரசு முன் வந்தது. 38 ரூபாய் பெறுகிறவர்களுக்கு குறைந்து விடுமா என்றால் இல்லை. ரூபாய் 38 உடன் அகவிலைப்படி 5 ரூபாயும் சேர்க்கப்பட்டு ரூபாய் 43 ஆகத் தான் வழங்கப்படும். ரூபாய் 39 என்றால் ரூபாய் 44 ஆக வழங்கப்படும்.

திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் நேரடியாகச் சொல்லவில்லை யென்றாலும், 45 ரூபாயாக உயர்த்தி விடுங்கள் என்று சொன்னதாக நண்பர்கள் கூறியிருந்தாலும் அவர்கள் கூறிய அந்தக் கூற்றினை நான் அறவே தள்ளி

1972 ஆகஸ்ட் 25]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

விடவில்லை. அவர் “ராஜா”, நானே “மந்திரி”. அவைகளெல்லாம் நிதிநிலை நமக்கு உதவுகின்ற நேரத்தில், கை கொடுக்கின்ற நேரத்தில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயங்களேயல்லாமல், அந்தக் கோரிக்கையைத் தள்ளி விடுவதாக இல்லை.

இங்கு பேசிய நம்முடைய மேலவை துணைத் தலைவர் மாண்புமிகு சிலம்புச் செல்வர் அவர்களும், மற்றவர்களும், நம்முடைய நண்பர் திரு. சி. வி. ராஜகோபால் அவர்களும் இந்த ஊதியங்கள் அளிப்பதிலே இந்த அரசு எந்த அளவுக்குத் தாராளமாக நடந்துகொண்டது என்பதைக் குறிப்பிட்டார்கள்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் வேறு சில பிரிவினருக்கும் வசதிகள் செய்து தரப்பட வேண்டுமென்று சொல்கின்றார். அதே நேரத்தில் இப்போது அளிக்கப்பட்டுள்ள ஊதிய உயர்வு குறித்து தன் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். எந்த அளவுக்கு இந்த அரசு அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் சலுகை அளிக்கின்றது என்ற கணக்கைத் தெரிந்து கொள்வது அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

1972-73 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவு மதிப்பீட்டின்படி அரசு அலுவலர்களுக்கு ஊதியமாகவும், அகவிலைப்படியாகவும் தரப்படுவது 104 கோடி ரூபாய். ஆசிரியர்களுக்கு ஊதிய மான்யத் தொகையாகத் தருவது 75.66 கோடி ரூபாய். ஆக மொத்தம் 180.26 கோடி ரூபாய்.

இந்தச் செலவில் அகவிலைப்படி உயர்வு சமீபத்தில் அளித்தது 6 கோடி ரூபாய் இதில் சேரவில்லை. அண்மையில் கொடுத்த 5 கோடி ரூபாய் இதில் சேரவில்லை. ஆக மொத்தம் செலவு 190 கோடி ரூபாய்.

நம்முடைய அரசாங்க அலுவலர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் நாம் விசேஷமாக வேறு பல மானியங்களை வழங்கிக்கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதையும் தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்த்து, இந்த அரசு இதற்கு மேலும் விரிவாகச் செய்ய முடியுமா என்பதை அனுதாபத்தோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற எல்லாப் பிரிவினருக்கும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இன்றைக்கும் சில இடங்களில் கிளர்ச்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. சிலபகுதிகளில் உண்ணாவிரதம் போன்ற காரியங்களில் சிலர் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். மாணவர்களாக இருப்பவர்கள் சிலர் எதிர் காலத்தில் வேலை பெறும் நேரத்தில் தங்களுக்கும் அந்த ஊதியம் வா வேண்டும் என்று கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். இது வருந்தத் தக்கது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 ஆகஸ்ட் 25]

மட்டுமல்ல, எந்த எதிர்க்கட்சி ஆட்சியாக இருந்தாலும், அவர்களை ஊக்கப் படுத்தினால், இன்றைக்கிருக்கின்ற நாங்கள் போய் வேறு யார் வந்தாலும், இப்படிப்பட்ட சங்கடங்களைச் சந்திக்க வேண்டிய நெருக்கடிக்கு ஆளாகத்தான் நேரிடும். ஆகையினால் இதுபோன்ற காரியங்களை எதிர்க் கட்சியில் இருக்கின்ற யாரும் ஊக்கப்படுத்தக் கூடாது என்பதை நான் மிகுந்த பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் பழகு தொழில் ஆசிரியர்களுடைய வேலைகளை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்ற குறிப்பினைச் சொன்னார். கிட்டத்தட்ட 4000 பேர் பழகு தொழில் ஆசிரியர்களாகப் பணி புரிகின்றார்கள். இவர்களில் 2000-க்கு மேற்பட்டவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். மீதி உள்ளவர்களை நிரந்தரமாக ஆக்குவதற்கு அவர்களுக்கு முன் உரிமை அளிக்கப்படும் என்ற செய்தியை நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

அற நிலைய ஆலயங்களில் பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களின் ஊதியம் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையினைத் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் இங்கே தெரிவித்தார்கள். இதுபற்றி நானும், அறநிலையத் துறை அமைச்சரவர்களும், அதிகாரிகளும் கலந்து பேசி இருக்கின்றோம். ஏற்றதொரு முடிவினை அவர்களும் மகிழத்தக்க அளவிற்கு எடுக்கப்படும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களும் திரு. சித்திரா நாராயணசாமி அவர்களும் சுற்றுலாபற்றி மிக விளக்கமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். நான் அன்று துணை மானியக் கோரிக்கைக்கு பதில் அளித்த நேரத்தில் சுற்றுலா விற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்ததின் காரணமாக இன்றைக்கு அவர்கள் பேச்சில் சுற்றுலா அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கிறது. இந்த சுற்றுலா பற்றி சொன்ன கருத்துக்களுக்கு சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் தக்க விளக்கங்களை அளித்திருக்கிறார்கள். இதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள வாரியம் தன் கடமையைத் தீவிரமாகச் செய்யும் என்று இங்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, நம்முடைய மாண்புமிகு சிலம்புச் செல்வர் திரு. ம.பொ.சி. அவர்களும் மற்றவர்களும் பேசுகிற நேரத்தில், நான் தொடக்கத்திலேயே எடுத்துக்காட்டியது போல், இந்த ஊதிய உயர்வு காரணமாக ஏற்பட்டுவிட்ட நடந்து முடிந்த கிளர்ச்சிகளைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். அதிலே கூட நம் நண்பர், ஆசிரியர்கள் தொகுதி சார்பாக அங்கம் வகிக்கிற திரு. முத்துசாமி அவர்கள் அரசு கவுரவப் பிரச்சினையாகச் சிலவற்றைக் கருதிய காரணத்தால், இப்படியெல்லாம் நடைபெறுகின்றது என்று சொன்னார்கள். நான் ஒரு

1972 ஆகஸ்ட் 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

உதாரணம் சொல்லுகிறேன். இது கவுரவமில்லாத அரசு. இதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆகவே இதிலே கவுரவப் பிரச்சனை பார்க்க எங்கே இடமிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நான் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். சமுதாயத்தில் நாங்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாகப் புறக்கணிக்கப்பட்ட ஒரு இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள், இன்றைக்கு இந்த அமைச்சரவையில் பொறுப்புக்களை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். எவ்வளவோ ஏசல்களையும், இழிமொழிகளையும் மேடைக்கு மேடை, எட்டுக்கு எட்டு நாங்கள் தாங்கித் தாங்கிப் பழக்கப்பட்டவர்கள். நாங்கள் இன்றைக்கு அமைச்சரவையில் இருக்கிறோம். ஆகவே எங்களுக்கு என்று ஒரு கவுரவம் தனியாக இருப்பதாகவோ அதைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதாகவோ நாங்கள் கருதவில்லை. நாங்கள் கட்டிக் காக்க வேண்டுமென்று விரும்பும் தமிழ்நாட்டின் கவுரவம், தமிழ் மொழியின் கவுரவம், இந்திய நாட்டின் கவுரவம், நம் பண்பாடு. இவற்றைக் காப்பாற்ற எங்கள் கவுரவத்தைத் தியாகம் செய்ய இந்த அமைச்சரவையிலுள்ள அனைவரும் இன்றைக்கும் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் மன்றத்தின் மூலமாக நாட்டுக்கு எடுத்துச் சொல்லப் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு நல்ல செய்தியை நண்பர் முத்துசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். சிலம்புச் செல்வர் அவர்களும் சொன்னார்கள், இந்த அவையிலும் மேடைகளிலும்கூட, ‘உலகத்திலேயே ஆசிரியர்களைக் கைது செய்த பாவம் எங்கே நடந்திருக்கிறது?’ என்று கேள்வி மேல் கேள்வி போட்டார்கள். அவைகளுக்கு எல்லாம் ஜாடையாகப் பதில் தெரிவிப்பது போல் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் “இங்கே மாத்திரம் கைது செய்யப்படவில்லை; சிலம்புச் செல்வர் அவர்கள் இதை மாத்திரம் பெரிதாகச் சொல்ல வந்து விட்டார். இந்தியாவில் பல மாநிலங்களிலும் ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார். ஒருவேளை சிலம்புச் செல்வர் அவர்களும் திரு. முத்துசாமி அவர்களும் பேசி வைத்துக்கொண்டு இந்த உண்மையை உலகத்துக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்களோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன். ஏனென்றால், போராட்டம் நடைபெற்றபோதும், மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் வீட்டின் முன்பு அவர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட நேரத்தில்—பஞ்சாப் என்று கருதுகிறேன், பிகாரா?—பஞ்சாப் மாநிலத்திலே ஆசிரியர்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு, அவர்கள் போலீசாருடைய தாக்குதலுக்கு ஆளானார்கள் என்ற செய்தியெல்லாம் பத்திரிகையில் வந்தது. அது மிகச் சிறியதாக வந்தது. நம் செய்தி மிகப் பெரிதாக வந்தது. நம் நாட்டுச் செய்தியை நம் பத்திரிகையாளர்கள் பெரிதாகப் போடுவதில் அளவு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 ஆகஸ்ட். 25]

கடந்த அவா உள்ளவர்கள். ஆகவே அதைச் சிறியதாகப் போட்டு, இதைப் பெரிதாகப் போட்டார்கள். நான் மீண்டும் சொல்லுகிறேன், நானே, மாண்பு மிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களோ, அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் அறிக்கை பெறுவதற்கு இயலாது அல்லது முடியாது என்று என்றைக்கும் கூறவில்லை. எப்படியோ நடந்து விட்டது. இன்னும் இரண்டு நாள் பொறுத்திருந்தால், அந்த அறிக்கை வந்திருக்கும். ஏனெனில், போராட்டத்திற்குப் பிறகு என்னென்ன உடன்பாடுகள் ஏற்பட்டனவோ, அந்தப் பிரச்சனைகள் அனைத்துக்கும் இந்த மன்றத்திலும், பேரவையிலும் மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களும் நானும் என்ன உறுதிமொழிகள் அளித்திருக்கிறோமோ அவைகளை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். ஆனால் உறுதிமொழி அளிக்கப்பட்ட பிறகும் அவர்கள் போராட்டம். அதைப் போலவே விவசாயிகள் போராட்டத்தில் அளிக்கப்பட்ட உறுதிமொழி. அன்றைக்கு போராட்டத்திற்குப் பின்பு முதலில் என்னென்ன உறுதிமொழி அளிக்கப்பட்டதோ அந்த அடிப்படையில் உடன்பாடு நிறைவேறியது. இந்த அரசு என்றைக்கும் யாரையும் சந்தித்துப் பேசுவதைத் தட்டிக் கழிப்பதோ அல்லது அவர்களுடன் பேசுவது எங்கள் சுயமரியாதைக்கு, கவுரவத்துக்கு இழுக்கு என்று கருதுவதோ இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திடீர் திடீரென்று ஒரு கிளர்ச்சி அறிவிப்பு இல்லாமல், கோரிக்கை இல்லாமல், அவகாசம் அரசாங்கத்திற்கு அளிக்காமல் உருவாகி விடுமேயானால், இந்த அரசு அவைகளை எப்போதுமே பார்த்துக்கொண்டிருப்பது என்பது ஒரு அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பாகவோ கடமையுணர்வாகவோ இருந்திட இயலாது. ஆகவே அரசாங்கம் இதில் கண்டிப்பாக இருந்திடல் வேண்டும். அதை இன்றைக்கு மட்டுமல்ல. நான் பல தடவை இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். என்றாலும் மனிதாபிமான உணர்வோடு பல பிரச்சனைகளை நாம் அணுகுவதன் காரணமாக திடீரென்று கிளர்ச்சிகள் வருவது நல்லதல்ல.

இன்றைக்கு மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கோ அல்லது ஆசிரியர்களுக்கோ சம்பளம் அல்லது ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று எண்ணுகிற நேரத்தில், இந்தச் சிக்கலுக்கு எப்படி ஆளாகிறோம்? மத்திய அரசு திடீரென்று தன்னுடைய அலுவலாளருடைய ஊதியத்தை உயர்த்துகிறது. அப்போது இங்கே இருக்கின்ற மாநில அரசு ஊழியர்கள் போராடத் தொடங்குகிறார்கள். நாம் ராஜமன்னார் குழு என்று ஒரு குழு அமைத்து, அதனுடைய சிபார்சுகளையெல்லாம் இந்தியப் பிரதமருக்கு அனுப்பிய நேரத்தில், இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். அதில் ஏ.ஆர்.சி. ரிப்போர்ட் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்தக் குழு—நிர்வாக சீர்திருத்தக் குழு—சில

1972 ஆகஸ்ட் 25]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

விஷயங்களை ஆராய்ந்து அதை மத்திய அரசிடத்தில் ஒப்படைத்திருக்கிறது. அதையும் இதையும் இணைத்துப் பார்ப்பது நல்லது. ஆகவே முதலமைச்சர்களை எல்லாம் கலந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரலாம் என்று கருத்து அறிவித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு மத்திய சர்க்கார் ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையைப் பரிசீலிப்பதாகப் பிரதமர் சொல்லவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் அந்த விவகாரத்துக்குப் போக விரும்பவில்லை. அந்த நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு அறிக்கையில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றால்—திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்—விலைவாசி உயர்வுக்கும் வாழ்க்கைப் புள்ளிக்கும் மத்திய அரசுதான் காரணமாக இருக்கிறது என்று நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதைத்தான் சிலம்புச் செல்வர்திரு. ம.பொ.சி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். நாம் ஊதியத்தை உயர்த்தும் நேரத்தில் விலைவாசி உயர்கிறது; விலைவாசி உயர்ந்ததன் காரணமாக ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி ஒரு விஷச் சக்கரம் சுற்றிக் கொண்டேயிருக்கிறது. ஆனால் அது சுற்றுவதற்குக் காரணமாக இருப்பது மத்திய அரசு என்பதை நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு—அவர்களே அமைத்த குழு, மத்திய சர்க்கார் அமைத்த குழு—எடுத்துக் கூறியிருக்கிறது. அப்படிக் கூறிவிட்ட பின் அதுவே மத்திய அரசு தங்கள் ஊழியர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்தும்போது, மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு உயர்த்திட அந்தத் தொகையை மத்திய அரசு அளிக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அதனுடைய ரிப்போர்ட்டினுடைய 18-வது பக்கத்தில்—

“ We recommend that the Finance Commission should take into consideration the problem of granting increased emoluments to the State Government employees while making allocations of resources to States ”.

என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு தன்னுடைய ஊழியர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்தும் நேரத்தில் மாநில அரசு ஊழியர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்குத் தேவையான பணத்தை மத்திய அரசு வழங்க வேண்டும். இது ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையில் உள்ளது அல்ல. நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு ரிப்போர்ட்டுடன் ஆராய்வேம் என்பது அவர்களுடைய வாதம். வாதத்துக்காக ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்றாலும், அவைகளாவது செயல்பட்டிருக்கிறதா என்றால், செயல்படவில்லை. அவைகளை அவர்கள் செயல்படுத்த வேண்டும். என்.ஜி.ஓ.க்கள், அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் சம்பளத்தை உயர்த்தினோம். ஃபைனான்ஸ் கமிஷன் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, மறுத்துவிட்டது. அதற்குப் பிறகு 10 ரூபாய் உயர்த்தியிருக்கிறோமே, அதற்கு ரூ. 6 கோடி செலவாகியிருக்கிறது. அதை ஏற்க ஃபைனான்ஸ் கமிஷன்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 ஆகஸ்ட் 25]

இன்னும் மறுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த பைனான்ஸ் கமிஷன் குடியரசுத் தலைவர் அவர்களால் 1952-ம் ஆண்டு அரசியல் சட்டம் 280 பிரிவின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த பைனான்ஸ் கமிஷன் மாநில அரசுச் செலவுகளைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கிறதே தவிர, மத்திய அரசுச் செலவுகளைப் பரிசீலிக்கிறதா என்றால், இல்லை. 1967 முதல் 1971 வரையில் திட்டமேயல்லாத 'நான்டெவெலப்மெண்ட் எக்ஸ்பெண்டிச்சர்' என்று பார்த்தால், மத்திய அரசு பொது நிர்வாகச் செலவு, பாதுகாப்புச் செலவு, கடனுக்கான வட்டி வழங்கும் செலவு என்ற வகையில் ரூ. 9,382 கோடி செலவிட்டிருக்கிறது. ஆனால் பைனான்ஸ் கமிஷன் அந்தச் செலவுகளிலே இருக்கின்ற நியாய அநியாயங்களைச் சுட்டி காட்டுவதில்லை. மத்திய அரசினுடைய செலவுகளும் 'பைனான்ஸ் கமிஷனால்' பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும். அப்படிப் பரிசீலிக்கப்பட்டால்தான் அதிலிருந்து தேவையற்ற செலவுகள் தொடர்ந்து எடுக்கப்பட்டு, அவைகள் மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படுவதற்கு ஏதுவாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். அவர்களுடைய பைனான்ஸ் கமிஷனிலே கோடிட்டு இருக்கிற வாக்கியம்.

“Central Government expenditure was never exposed for scrutiny of the Commission.”

என்று இருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக

“Central Government expenditure should come under the scrutiny of the Commission.”

என்று நாம் இன்றைக்குச் சொல்கிறோம். மத்திய அரசினுடைய தேவையற்ற செலவுகள்—நான் பாதுகாப்புச் செலவுகளையெல்லாம் தேவையற்ற செலவுகள் என்று சொல்லமாட்டேன்—வேறு சில செலவுகளையும் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும். அவைகளை இப்போது புதிதாகத் தோன்றியிருக்கிற பைனான்ஸ் கமிஷனாவது பரிசீலிக்குமேயானால், அதிலிருந்து உபரியாகக் கிடைக்கின்ற பணம் மாநிலங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடும். அதன் மூலமாக மாநிலத்தினுடைய வரவை, மாநிலத்தினுடைய நிதி ஆதாரங்களை மேலும் பலமாக்கக் கூடும். அதை மத்திய அரசு கவனிக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஊதிய உயர்வு போன்ற நிதிநிலைமைகளைப் பற்றிப் பேசிய காரணத்தினால், அதனுடைய தொடர்பாக நான் இதை இங்கே எடுத்துச்சொல்ல நேரிட்டது.

திரு. செ. முத்துச்சாமி: தலைவர் அவர்களே, பிப்த் பைனான்ஸ் கமிஷன் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட்டிலிருந்து போடப்பட்ட நேரத்தில், நம்முடைய மாநில ஊதிய ஆணைக்குழு மாநிலத்திலே போடப்பட்டிருந்தால், அது ஏற்கப் பட்டிருக்கும் என்றும், காலம் தாழ்த்தி அந்தப் 'பே கமிஷன்' நியமிக்கப்

1972 ஆகஸ்ட் 25]

[திரு. செ. முத்துச்சாமி]

பட்டிருக்கும் காரணத்தால்தான், அந்தப் பணம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்றும் பேசப்படுகிறதே? அது உண்மையா என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் அதற்குச் சொன்னோம், முன்பே போட்டிருந்தால், இன்னும் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். பிறகு போட்டது உங்களுக்குச் சௌகரியம் தானே. ஆகவே கொடுங்கள் என்று நாங்கள் அவர்களிடத்திலே வாதிட்டோம்.

நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சபை கலையப்போகிறது, மழை இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். சபை கலைந்து அவரவர்கள் ஊருக்குச் சென்றால், நல்லவர்கள் எல்லாம் ஊருக்குப் போன பிறகு அங்கங்கே மழை பொழியும் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். ஆகவே இப்போது சென்னையிலே மழை பொழிவதற்குக் காரணம் நாம் எல்லாம் இங்கு இருப்பதுதான். எனவே, அவரவர்கள், அவர்களுடைய ஊருக்குச் சென்றதும் நல்ல மழை பெய்து—இப்போது விதைப்பு இல்லையே என்று வருத்தப்பட்டார்கள்—விதைப்பு இல்லையே என்ற பதைப்பு இருக்காது என்று நிச்சயமாக நான் கருதுகிறேன். அதைப் போலவே குடிநீர்ப் பஞ்சமும். வர இருக்கிற காலம் மழைக் காலம் என்கிற காரணத்தால், குடிநீர்ப் பஞ்சம் நீங்கும் என்று நம்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட மழை பொய்த்துவிடுமேயானால், அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியது போல, வறட்சி வந்த நேரத்தில் எல்லாம் இந்த அரசு எப்படி ஒரு இராணுவ நிலையைப் போல அந்த நேரத்தை எண்ணித் தீவிரமாகப் பணியாற்றியது என்பதை நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள், நாடும் அறிந்திருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் வராமல் அரசு முன் ஏற்பாடான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும். அப்படி எடுக்கிற நேரத்தில், யாரும் மத்திய அரசினிடத்தில் இங்கு ஒன்றும் வறட்சியில்லை, பணம் தர வேண்டாமென்று கூறாமலிருந்தால், அது போதுமானது என்பதை மாத்திரம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் முன்பு பிரதமர் வரும்போது, “திட்டுத் திட்டாக இங்கு பச்சை இருக்கிறது. இங்கு வளம் இருக்கிறது. எதற்குப் பிரதமர் வரவேண்டும்” என்றெல்லாம் கூட அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தத் தாய் உள்ளம், அதையெல்லாம் கேட்காமல், மிகுந்த இரக்க உணர்ச்சியோடு, இங்கே வந்து, வறண்டு கிடந்த பகுதிகளையெல்லாம் பார்த்து தமிழ்நாட்டினுடைய தேவைக்கு ஏற்ப, நம்முடைய வற்புறுத்தலுக்கு ஏற்ப, தக்கது செய்தார்கள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 ஆகஸ்ட் 25]

என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசியல் பொதுக்கூட்டங்களில் நடைபெறுகின்ற கலவரங்களைப்பற்றி சொன்னார்கள். எந்தக் கட்சிப் பொதுக் கூட்டத்திலே கலவரம் நடைபெற்றாலும்—அது காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கூட்டமானாலும், வேறு கட்சியினுடைய கூட்டமானாலும், கழகக் கூட்டமாக இருந்தாலும்—அங்கு கலவரங்களுக்குக் காரணமாக இருப்பவர்கள் நிச்சயமாகக் காவல் துறையினருடைய கண்காணிப்புக்கு ஆளாவார்கள் என்றும், அவர்கள் குற்றவாளிகளாகக் கருதப்படுவார்கள் என்றும், தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்றும், நான் நேற்றைய தினமே சட்டப் பேரவையிலே வெகு விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்வேன். நான் அவரைக் கேட்டுக் கொள்வேன் என்றால், அவரைக் குற்றம் சாட்டுவதாகப் பொருளல்ல. பொதுவாக, மேடைகளில் பேசுகின்ற பேச்சுக்கள் கண்ணியம் நிறைந்ததாக இருக்க வேண்டும். எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் தான் சொல்கிறேன். அது இன்றைக்கு வரவர மேடைகளிலே குறைந்து வருகிற காட்சியை நாம் காண்கிறோம். இன்னது பேசினார்கள் என்னேப் பற்றி என்று திரும்பச் சொல்வதற்குக்கூட வாய் கூசுகிற வார்த்தைகள் எல்லாம் இன்றைக்குப் பேசப்படுகின்றன. நான் நேற்றே அல்லது இரண்டு நாட்களுக்கு முன்போ என்று கருதுகிறேன். இப்படிப் பேசியதையெல்லாம் வெளியே சொல்லலாமா என்று அவர்கள் கேட்கமாட்டார்கள். சொன்னாலும் அவர்களுக்கு ஒன்றும் ஆபத்தான விஷயம் அல்ல. அவரிடத்தில் சொன்னேன் : “எனக்கு மதுரை மாநாட்டிலே மயக்கம் வந்ததைப் பற்றி எல்லாங்கூட உங்கள் கட்சிப் பத்திரிகையிலே எழுதுகிறார்களே, இதை யெல்லாம் நீங்கள் கேட்கக்கூடாதா? ஒருவருடைய நோயைப்பற்றியெல்லாம் எழுதுவதா?” என்று அவரிடம் சொன்னேன். அவரும் வருத்தப்பட்டார். இதெல்லாம் தலைவர் காமராசருக்குத் தெரிந்தால்கூட மெத்த வருத்தப்படுவார்கள் என்றெல்லாம் கூடச் சொன்னார்கள். ஆனால் நேற்றையப் பத்திரிகையைப் பார்த்தால் அவர்களே “கருணாநிதி ஆடியது ஒரு நாடகம்” என்று பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே தலைவரவர்களே அந்த வழி சென்றால், பிறகு தொண்டர்கள் எந்த வழி செல்வார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே அரசியல் பொதுக் கூட்டங்களில் கண்ணியக்குறைவான காரியங்கள் செயல்கள் நடைபெறக்கூடாது என்பது எப்படி முக்கியமோ, அப்படிப் பேச்சாலும் நடைபெறக்கூடாது என்பதையும் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும், அவர்களுடைய தொண்டர்களுக்கு அறிவுறுத்துவது நலம். அப்படிப்பட்ட உறுதியை எல்லாக் கட்சிகளின் சார்பாக இங்கே எடுத்துக் கொள்வோம். முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நாங்கள் எடுத்துக் கொள்கிறோம்.

1972 ஆகஸ்ட் 25]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஒவ்வொரு கட்சியின் சார்பாகவும், அவரவர்களும் அந்த உறுதியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கப்பலோட்டிய தமிழன் வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை அவர்களுடைய விழா பற்றி நம்முடைய சிலம்புச் செல்வர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதுபற்றி அரசு எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கையையெல்லாம் அவர்கள் பாராட்டினார்கள். மத்திய அரசு ஏன் பொறுப்பு ஏற்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். என்ன பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தேனோ அந்தப் பதிலையும் அவர்களே சொல்லிவிட்டார்கள். பிரதமரை இங்கே அழைத்ததன் மூலமும், தபால்தலை வெளியிடச் செய்ததன் மூலமும், மத்திய அரசை நான் காப்பாற்றிவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். அது பெரிய அரசு. அதைப் போய் நான் ஒன்றும் காப்பாற்ற இயலாது. ஆனால் மத்திய அரசு நம்முடைய கோரிக்கைகளுக்கு இந்த அளவுக்கு இணக்கம் தெரிவித்து, இந்த விழாக் கொண்டாடுகிற காலத்தில், வ.உ.சி. அவர்களின் அஞ்சல் தலை வெளியிடச் சம்மதித்ததற்கும், பிரதமர் இந்திரா காந்தி சிதம்பரனின் சிலையைத் திறந்து வைப்பதற்கு, தூத்துக்குடிக்கு வருகை தர ஒப்புதல் அளித்ததற்கும், உள்ளபடியே தமிழக அரசின் சார்பில் நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். “அந்த ஒரு நாள் மாநில அரசு அலுவலாளர்களுக்கு மாத்திரம் அல்லாமல், தமிழ் நாட்டைப் போறுத்த அளவிலாவது மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கும் விடுமுறை அளிக்கப்படுமா? அதற்கு மாநில அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?” என்று சிலம்புச் செல்வர் அவர்கள் கேட்டார்கள். அது முடியுமானால், மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு ஆவன செய்வதற்கு நான் ஏற்றதைச் செய்கிறேன் என்பதையும் எடுத்துக்கூறி, இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டில் நல்ல பல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், மற்றக் கட்சிகளின் தலைவர்களுக்கும், மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் நன்றி கூறி, இந்த அளவோடு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர்: மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி; “சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (3 ஆம் எண்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 41/1972) பரிந்துரைகள் செய்வதற்காக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்ட முன்வடிவு, பரிந்துரைகள் செய்வதற்காக, எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

(பரிந்துரைகள் இல்லை.)

358 தமிழ்நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (மூன்றாம் எண்)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 41/1972)

[1972 ஆகஸ்ட் 25]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, “சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (3-ஆம் எண்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 41/1972) திருப்பி அனுப்பப்படவேண்டும்” என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர்: மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி; “சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (3 ஆம் எண்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 41/1972) திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(4) 1972 ஆம் ஆண்டு கன்னியாகுமரி ஸ்ரீபாதம் நிலங்கள் (ஒழிப்பு-ரயத்து வாரியாக மாற்றுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1972.)

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, “சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1972 ஆம் ஆண்டு கன்னியாகுமரி ஸ்ரீபாதம் நிலங்கள் (ஒழிப்பு-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1972) பரிந்துரைகள் செய்வதற்காக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

இச்சட்ட வரைவை முன்மொழிகையில் 1956-ஆம் ஆண்டு மாநிலங்கள் சீரமைப்புச் சட்டத்தின் மூலம் (மத்தியச் சட்டம் 37/1956) முன்னாள் திருவாங்கூர்-கொச்சி மாநிலத்திலிருந்து இம்மாநிலத்திற்கு மாற்றப்பட்ட கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சில சிறப்பு நில உரிமை முறைகள் நிலவி வந்தன என்பதை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். “திருப்புதார்கள்”, “ஜென்மிகள்” போன்ற இடையாட்கள் சிலருடைய உரிமைகளை ஒழிப்பதற்காகக் கீழ்க்காணும் சிறப்புச் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

(1) தமிழ்நாடு 1964-ஆம் ஆண்டு (மாற்றப்பட்ட பகுதி) ரயத்துவாரி நில ஏற்பாட்டுச் சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 30/1964).

(2) 1964-ஆம் ஆண்டு கன்னியாகுமரி ஸ்ரீபண்டாரவாகா நிலங்கள் (ஒழித்தல்-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 31/1964).

@ 389.412 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு VIII ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.